

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 45/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
2020/C 45/02	Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. listopadu 2019 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení v souvislosti s výkonem svých správních funkcí	2

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 45/03	Věc C-211/17: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău - Rumunsko) – SC Topaz Development SRL v. Constantin Juncu, Raisa Juncu („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o budoucí smlouvě kupní vypracovaná developerem a ověřená notářem – Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 – Důkaz o dojednání ustanovení – Domněnka – Podpis smlouvy spotřebitelem – Článek 3 odst. 3 – Příloha bod 1 písm. d) až f) a i) – Výslovná rozvazovací doložka – Sankční ustanovení – Zneužívající povaha – Články 6 a 7 – Možnost vnitrostátního soudu změnit ustanovení, jehož zneužívající povaha byla konstatována“)	8
--------------	--	---

2020/C 45/04	Spojené věci C-540/17 a 541/17: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Spolková republika Německo v. Adel Hamed (C-540/17) a Amar Omar (C-541/17) („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Společné řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Odmítnutí žádosti o azyl orgány členského státu jako nepřipustné z důvodu předchozího přiznání postavení uprchlíka v jiném členském státě – Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie – Skutečné a prokázané riziko nelidského či ponižujícího zacházení – Životní podmínky osob, již bylo přiznáno postavení uprchlíka v uvedeném jiném členském státě“)	9
2020/C 45/05	Spojené věci C-439/18 a C-472/18: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Španělsko) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 97/81/ES – Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Pracovníci a pracovníce – Zásada rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání – Směrnice 2006/54/ES – Článek 14 odst. 1 – Pracovník na částečný úvazek s cyklickým vertikálním rozložením pracovní doby – Uznání počtu odpracovaných let – Způsob výpočtu příplatků za odpracovaná tříletá období – Vyloučení neodpracovaných dob“)	10
2020/C 45/06	Věc C-552/18: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Indaco Service Soc. coop. sociale, jednající vlastním jménem a jako zmocněnkyně Coop. sociale il Melograno v. Ufficio Territoriale del Governo Taranto („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) – Zadávání veřejných zakázek na služby – Fakultativní důvody pro vyloučení – Vážné profesní pochybení – Zpochybnění důvěryhodnosti hospodářského subjektu – Dřívější veřejná zakázka – Plnění – Nedostatky – Ukončení – Žaloba – Posouzení porušení smlouvy veřejným zadavatelem – Zabránění až do skončení soudního řízení“)	10
2020/C 45/07	Věc C-756/18: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois - Francie) – LC, MD v. easyJet Airline Co. Ltd („Řízení o předběžné otázce – Jednací řád Soudního dvora – Článek 99 – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Významné zpoždění letů – Právo cestujících na náhradu škody – Důkaz, že se cestující přihlásil k přepravě – Rezervace potvrzená leteckým dopravcem“)	11
2020/C 45/08	Věc C-292/19: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Maďarsko) – PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Základ daně – Snížení – Směrnice 2006/112/ES – Článek 90 – Zásada daňové neutrality – Pohledávka, jež se stala po úpadkovém řízení nedobytnou“)	12
2020/C 45/09	Věc C-486/19: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus - Finsko) – trestní řízení proti A, B („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – Daň z cukrovinek, zmrzlin a osvěžujících nápojů – Osvobození podobných výrobků od daně, které by mohlo představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU – Pravomoc uložit trestní sankci v případě nesplnění povinností týkajících se této daně“)	13
2020/C 45/10	Věc C-713/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-772/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M)	13
2020/C 45/11	Věc C-714/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-773/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M)	14

2020/C 45/12	Věc C-715/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-774/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M).....	14
2020/C 45/13	Věc C-759/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 16. října 2019 – PG v. Volkswagen AG	15
2020/C 45/14	Věc C-786/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 23. října 2019 – The North of England P & I Association Ltd., zároveň jako právní nástupkyně Marine Shipping Mutual Insurance Company v. Bundeszentralamt für Steuern.	16
2020/C 45/15	Věc C-793/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 29. října 2019 – Spolková republika Německo v. SpaceNet AG.....	16
2020/C 45/16	Věc C-794/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 29. října 2019 – Spolková republika Německo v. Telekom Deutschland GmbH	18
2020/C 45/17	Věc C-802/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 31. října 2019 – Firma Z v. Finanzamt Y	20
2020/C 45/18	Věc C-804/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. října 2019 – BU v. Markt24 GmbH	21
2020/C 45/19	Věc C-808/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 4. listopadu 2019 – DS v. Volkswagen AG	22
2020/C 45/20	Věc C-809/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 4. listopadu 2019 – ER v. Volkswagen AG	23
2020/C 45/21	Věc C-816/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 5. listopadu 2019 – QF v. Germanwings GmbH	24
2020/C 45/22	Věc C-827/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Pontevedra (Španělsko) dne 13. listopadu 2019 – D.A.T.A. a další v. Ryanair D.A.C.....	25
2020/C 45/23	Věc C-841/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social no41 de Madrid (Španělsko) dne 20. listopadu 2019 – JL v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa).....	25
2020/C 45/24	Věc C-842/19: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – Evropská komise v. Belgické království	26
2020/C 45/25	Věc C-872/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2019 Bolívarovská republika Venezuela proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého, rozšířeného senátu) vydanému dne 20. září 2019 ve věci T-65/18, Venezuela v. Rada	27
2020/C 45/26	Věc C-874/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2019 Aeris Invest Sàrl proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-599/18, Aeris Invest v. SRB.....	28

2020/C 45/27	Věc C-883/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2019 HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France proti rozsudku Tribunálu (druhého, rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-105/17, HSBC Holdings plc a další v. Komise.	29
2020/C 45/28	Věc C-885/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Fiat Chrysler Finance Europe proti rozsudku Tribunálu (sedmého, rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve spojených věcech T-755/15 a 759/15, Lucembursko a Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise	30
2020/C 45/29	Věc C-888/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise	31
2020/C 45/30	Věc C-891/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise	32
2020/C 45/31	Věc C-897/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovnim sudom (Chorvatsko) dne 5. prosince 2019 – I.N.	33
2020/C 45/32	Věc C-735/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgique) – IZ v. Ryanair DAC.	34
2020/C 45/33	Věc C-281/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Paris - Francie) – XS v. Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	Věc C-395/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Nice - Francie) – VT, WU v. easyJet Airline Co. Ltd	34
Tribunál		
2020/C 45/35	Věc T-749/19: Žaloba podaná dne 1. listopadu 2019 – John Wood Group a další v. Komise	35
2020/C 45/36	Věc T-762/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Rio Tinto European Holdings a další v. Komise	36
2020/C 45/37	Věc T-763/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Ultra Electronics Holdings a další v. Komise	38
2020/C 45/38	Věc T-764/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Keller Holdings v. Komise	40
2020/C 45/39	Věc T-765/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Genus Investments v. Komise	41
2020/C 45/40	Věc T-766/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Just Eat Holding v. Komise	43
2020/C 45/41	Věc T-767/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Markit Group v. Komise	45
2020/C 45/42	Věc T-768/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Elementis v. Komise.	46
2020/C 45/43	Věc T-769/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Informa a další v. Komise	48

2020/C 45/44	Věc T-770/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Merlin UK Finco 1 a další v. Komise.....	50
2020/C 45/45	Věc T-771/19: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – Experian Finance 2012 v. Komise	51
2020/C 45/46	Věc T-772/19: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – William Grant & Sons a William Grant & Sons Investments v. Komise	53
2020/C 45/47	Věc T-773/19: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – BAE Systems v. Komise	54
2020/C 45/48	Věc T-774/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – FA Sub 3 v. Komise	55
2020/C 45/49	Věc T-775/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Sheldon a Kingfisher International v. Komise.....	57
2020/C 45/50	Věc T-776/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – JIB Overseas v. Komise	59
2020/C 45/51	Věc T-778/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – RDI Reit v. Komise.	60
2020/C 45/52	Věc T-779/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Ashtead Financing v. Komise	62
2020/C 45/53	Věc T-780/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One v. Komise	64
2020/C 45/54	Věc T-781/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings v. Komise	65
2020/C 45/55	Věc T-782/19: Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – St Schrader Holding Company UK v. Komise	67
2020/C 45/56	Věc T-783/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Royal Mail Investments v. Komise	69
2020/C 45/57	Věc T-784/19: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – William Hill a William Hill Organization v. Komise	70
2020/C 45/58	Věc T-785/19: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – Anglo American International. v. Komise	72
2020/C 45/59	Věc T-786/19: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – Simfer Jersey v. Komise.	73
2020/C 45/60	Věc T-787/19: Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – The Sage Group a další v. Komise	75
2020/C 45/61	Věc T-789/19: Žaloba podaná dne 14. listopadu 2019 – Moerenhout a další v. Komise.	76
2020/C 45/62	Věc T-798/19: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2019 – Bennahmias v. Parlament.	77
2020/C 45/63	Věc T-799/19: Žaloba podaná dne 18. listopadu 2019 – Bennahmias v. Parlament.	78

2020/C 45/64	Věc T-800/19: Žaloba podaná dne 20. listopadu 2019 – Austria Tabak v. EUIPO - Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	Věc T-802/19: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – Kisscolor Living v. EUIPO - Teoxane (KISS COLOR)	79
2020/C 45/66	Věc T-803/19: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – etc-gaming a Casino-Equipment v. Komise	80
2020/C 45/67	Věc T-810/19: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management v. EUIPO - Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	Věc T-820/19: Žaloba podaná dne 3. prosince 2019 – Totalizator Sportowy v. EUIPO - Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	Věc T-825/19: Žaloba podaná dne 4. prosince 2019 – Tazzetti v. Komise	83
2020/C 45/70	Věc T-826/19: Žaloba podaná dne 4. prosince 2019 – Tazzetti v. Komise	85
2020/C 45/71	Věc T-833/19: Žaloba podaná dne 6. prosince 2019 – Grammer v. EUIPO (vyobrazení geometrické figury)	85
2020/C 45/72	Věc T-834/19: Žaloba podaná dne 5. prosince 2019 – e*Message Wireless Information Services v. EUIPO - Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	Věc T-836/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Première Vision v. EUIPO - Vente Privee.com (PV)	87
2020/C 45/74	Věc T-838/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení na rozvod tekutin)	88
2020/C 45/75	Věc T-839/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)	89
2020/C 45/76	Věc T-840/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)	90
2020/C 45/77	Věc T-841/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)	91
2020/C 45/78	Věc T-842/19: Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)	92
2020/C 45/79	Věc T-843/19: Žaloba podaná dne 12. prosince 2019 – Correia v. EHSV	93
2020/C 45/80	Věc T-844/19: Žaloba podaná dne 12. prosince 2019 – Apologistics v. EUIPO - Peikert (discount-apotheke.de) . . .	94

2020/C 45/81	Věc T-847/19: Žaloba podaná dne 13. prosince 2019 – X-cen-tek v. EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)	95
2020/C 45/82	Věc T-858/19: Žaloba podaná dne 18. prosince 2019 – easyCosmetic Swiss v. EUIPO - U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)	96

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 45/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 36, 3.2.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 27, 27.1.2020

Úř. věst. C 19, 20.1.2020

Úř. věst. C 10, 13.1.2020

Úř. věst. C 432, 23.12.2019

Úř. věst. C 423, 16.12.2019

Úř. věst. C 413, 9.12.2019

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÉ UNIE**ze dne 26. listopadu 2019****o přístupu veřejnosti k dokumentům, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení v souvislosti s výkonem svých správních funkcí**

(2020/C 45/02)

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

s ohledem na stanovisko správního výboru ze dne 11. listopadu 2019,

vzhledem k tomu, že je potřebné stanovit pravidla přístupu veřejnosti k dokumentům, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení v souvislosti s výkonem svých správních funkcí,

vzhledem k tomu, že v návaznosti na proběhlou administrativní reorganizaci je třeba změnit ustanovení týkající se orgánu příslušného k rozhodování o odpovědi na původní žádosti o přístup k dokumentu, která jsou obsažena v rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. října 2016 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení v souvislosti s výkonem svých správních funkcí⁽¹⁾,

PŘIJÍMÁ TOTO ROZHODNUTÍ:

*Článek 1***Oblast působnosti**

1. Toto rozhodnutí se vztahuje na všechny dokumenty, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení, to znamená na dokumenty, které vyhotovil nebo obdržel a které má v držení, v souvislosti s výkonem svých správních funkcí.
2. Tímto rozhodnutím nejsou dotčena práva veřejnosti na přístup k dokumentům Soudního dvora Evropské unie, která případně vyplývají z nástrojů mezinárodního práva nebo z aktů je provádějících.

*Článek 2***Oprávněné osoby**

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se statutárním sídlem v členském státě má za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí právo na přístup k dokumentům Soudního dvora Evropské unie uvedeným v čl. 1 odst. 1.
2. Soudní dvůr Evropské unie může za týchž podmínek poskytnout přístup k těmto dokumentům každé fyzické nebo právnické osobě, která nemá bydliště ani statutární sídlo v členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 445, 30.11.2016, s. 3.

Článek 3

Výjimky

1. Soudní dvůr Evropské unie odepře přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:
 - a) veřejného zájmu, pokud jde o:
 - veřejnou bezpečnost,
 - obranné a vojenské záležitosti,
 - mezinárodní vztahy,
 - finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Unie nebo členského státu;
 - b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle unijních právních předpisů o ochraně osobních údajů.
2. Soudní dvůr Evropské unie odepře přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:
 - obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
 - soudního řízení a právního poradenství,
 - cílů inspekce, vyšetřování a auditu.
3. Přístup k dokumentu, který Soudní dvůr Evropské unie vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž Soudní dvůr Evropské unie ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces Soudního dvora Evropské unie.

Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací vedených uvnitř Soudního dvora Evropské unie nebo mimo Soudní dvůr, účastnil-li se jich, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces Soudního dvora Evropské unie.
4. Výjimky uvedené v odstavcích 2 a 3 se neuplatní, existuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění daného dokumentu.
5. Pokud se některá z výjimek uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.
6. Výjimky uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu. Výjimky lze uplatňovat nejdéle po dobu třiceti let. V případě dokumentů spadajících pod výjimky, které se vztahují k soukromí nebo obchodním zájmům, lze výjimky uplatňovat i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné.
7. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení článku 9.

Článek 4

Podání původní žádosti

1. Žádost o přístup k dokumentu Soudního dvora Evropské unie se sepisuje v jednom z úředních jazyků Unie na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách Soudního dvora Evropské unie. Zasílá se přednostně elektronicky, v souladu s pokyny uvedenými na výše uvedených internetových stránkách, nebo výjimečně poštou nebo faxem.
2. Žádost musí být formulována způsobem dostatečně přesným a obsahovat zejména informace, na jejichž základě lze identifikovat požadovaný dokument či dokumenty, a jméno a adresu žadatele.
3. Pokud žádost není dostatečně přesná, Soudní dvůr Evropské unie žadatele vyzve, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže.
4. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se Soudní dvůr Evropské unie může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.
5. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.

Článek 5

Vyřizování původní žádosti

1. Ihned po zaevidování formuláře obsahujícího žádost je žadateli zasláno (elektronickou poštou, poštou nebo faxem) písemné potvrzení o jeho přijetí.
2. Ve lhůtě nejvýše jednoho měsíce od zaevidování žádosti zajistí Soudní dvůr Evropské unie přístup k požadovanému dokumentu tím, že jej žadateli předá.
3. Nemůže-li Soudní dvůr Evropské unie požadovaný dokument zpřístupnit, sdělí žadateli ve lhůtě uvedené v odstavci 2 písemně důvody úplného nebo částečného odepření a žadatele informuje o jeho právu podat potvrzující žádost do jednoho měsíce od obdržení odpovědi.
4. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 2 prodloužena o jeden měsíc, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.
5. V případech uvedených v čl. 4 odst. 3 začíná lhůta pro odpověď běžet až v okamžiku, kdy Soudní dvůr Evropské unie obdrží od žadatele dodatečné informace, které žádost dostatečně upřesní.
6. Pro výpočet lhůt se použije obdobně nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽²⁾.

⁽²⁾ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 51.

Článek 6

Podání potvrzující žádosti

1. V případě úplného nebo částečného zamítnutí původní žádosti může žadatel podat potvrzující žádost.
2. Žadatel je oprávněn podat potvrzující žádost i tehdy, pokud Soudní dvůr Evropské unie neodpoví na jeho původní žádost v předepsané lhůtě.
3. Potvrzující žádost musí být Soudnímu dvoru Evropské unie zaslána do jednoho měsíce od přijetí odpovědi o úplném nebo částečném odepření přístupu k požadovanému dokumentu nebo od uplynutí lhůty pro odpověď, neodpoví-li Soudní dvůr Evropské unie na původní žádost vůbec.
4. Potvrzující žádost musí splňovat formální náležitosti stanovené v článku 4.

Článek 7

Vyřizování potvrzující žádosti

1. Potvrzující žádost se vyřizuje postupem stanoveným v článku 5 s výjimkou informování o právu podat potvrzující žádost.
2. Pokud Soudní dvůr Evropské unie úplně nebo částečně zamítne potvrzující žádost, informuje žadatele o dostupných procesních prostředcích proti tomuto zamítavému rozhodnutí, tedy o možnosti podat žalobu za podmínek uvedených v článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo stížnost evropskému veřejnému ochránci práv podle článku 228 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Pokud Soudní dvůr Evropské unie neodpoví na potvrzující žádost v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn využít procesních prostředků uvedených v odstavci 2.

Článek 8

Příslušné orgány

1. Orgánem příslušným k rozhodování o odpovědi na původní žádost o přístup k dokumentu je ředitel knihovny.
2. Je-li požadovaný dokument v držení soudní kanceláře Soudního dvora, je příslušným orgánem náměstek vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora, a je-li požadovaný dokument v držení soudní kanceláře Tribunálu, je příslušným orgánem náměstek vedoucího soudní kanceláře Tribunálu.

Náměstek vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora a náměstek vedoucího soudní kanceláře Tribunálu mohou pro původní žádosti delegovat své pravomoci příslušného orgánu na některého z radů své soudní kanceláře.

3. Orgánem příslušným k rozhodování o odpovědi na potvrzující žádost je vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora anebo, pokud se potvrzující žádost týká dokumentu v držení soudní kanceláře Tribunálu, je tímto orgánem vedoucí soudní kanceláře Tribunálu.

4. Požádá-li členský stát, který obdržel žádost o přístup k dokumentu, jež má v držení a jež pochází od Soudního dvora Evropské unie v souvislosti s výkonem jeho správních funkcí, o konzultaci Soudní dvůr Evropské unie, odpoví na tuto žádost o konzultaci orgán, který by byl podle odstavce 3 příslušný k odpovědi na potvrzující žádost o přístup k témuž dokumentu, pokud by taková žádost byla podána přímo Soudnímu dvoru Evropské unie.

5. Odchylně od odstavce 1 může vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora určit jiný orgán příslušný k rozhodování o odpovědi na původní žádost o přístup k dokumentu.

Článek 9

Dokumenty třetích osob

1. Soudní dvůr Evropské unie zajistí přístup k dokumentu třetí osoby, který má v držení, teprve poté, co získá souhlas dotčené třetí osoby.
2. Pro účely tohoto článku se „třetí osobou“ rozumí každá fyzická nebo právnická osoba nebo subjekt mimo Soudní dvůr Evropské unie, včetně členských států, ostatních orgánů, institucí nebo jiných subjektů Evropské unie a třetích zemí.
3. Pokud Soudní dvůr Evropské unie obdrží žádost o přístup k dokumentu třetí osoby a příslušný orgán nerozhodne bez dalšího na základě některé z výjimek uvedených v článku 3 o odepření tohoto přístupu, konzultuje příslušný orgán dotčenou třetí osobu, aby zjistil, zda má námitky vůči zpřístupnění tohoto dokumentu.

Článek 10

Podmínky přístupu

1. Dokumenty se dodávají ve stávající verzi a typu záznamu. Soudní dvůr Evropské unie není podle tohoto rozhodnutí povinen na žádost žadatele vytvářet nové dokumenty ani shromažďovat informace.

Předávaná kopie může mít listinnou nebo elektronickou podobu. V tomto ohledu jsou plně zohledněny preference žadatele.

V případě objemných dokumentů nebo dokumentů, s kterými se nezachází snadno, může být žadatel vyzván, aby do nich nahlédl přímo na místě.

2. Pokud Soudní dvůr Evropské unie nebo jiný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je snadno přístupný, může Soudní dvůr Evropské unie pouze informovat žadatele, jak může požadovaný dokument získat.

Článek 11

Náklady na přístup

1. Žadateli může být účtován poplatek za pořízení a zaslání kopií požadovaných dokumentů.
2. Nahlédnutí na místě a kopie, která nemá více než dvacet stran formátu A4, jsou zdarma.
3. Poplatek za pořízení a zaslání kopií se vypočítá podle sazebníku vydaného rozhodnutím vedoucího soudní kanceláře Soudního dvora. Poplatek nesmí být vyšší než skutečné náklady na úkon.
4. Zveřejněné dokumenty podléhají i nadále vlastnímu cenovému systému.

Článek 12

Reprodukce dokumentů

1. Tímto rozhodnutím není dotčena žádná platná právní úprava autorských práv, která omezuje právo třetí osoby reprodukovat nebo využívat zpřístupněné dokumenty.
2. Dokumenty podléhající autorskému právu, jehož majitelem je Soudní dvůr Evropské unie, a zpřístupněné podle tohoto rozhodnutí se nesmí reprodukovat ani využívat pro komerční účely bez předchozího písemného souhlasu Soudního dvora Evropské unie.

Článek 13

Prováděcí opatření

Vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora přijme opatření nezbytná k provádění tohoto rozhodnutí. Tato opatření se zveřejní na internetových stránkách Soudního dvora Evropské unie.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Tímto rozhodnutím se zrušuje a nahrazuje rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. října 2016 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které má Soudní dvůr Evropské unie v držení v souvislosti s výkonem svých správních funkcí (Úř. věst. C 445, 30.11.2016, s. 3).

V Lucemburku dne 3. prosince 2019.

Vedoucí soudní kanceláře

Alfredo CALOT ESCOBAR

Předseda

Koen LENAERTS

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău - Rumunsko) – SC Topaz Development SRL v. Constantin Juncu, Raisa Juncu

(Věc C-211/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o budoucí smlouvě kupní vypracovaná developerem a ověřená notářem – Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 – Důkaz o dojednání ustanovení – Domněnka – Podpis smlouvy spotřebitelem – Článek 3 odst. 3 – Příloha bod 1 písm. d) až f) a i) – Výslovná rozvazovací doložka – Sankční ustanovení – Zneužívající povaha – Články 6 a 7 – Možnost vnitrostátního soudu změnit ustanovení, jehož zneužívající povaha byla konstatována“)

(2020/C 45/03)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Topaz Development SRL

Žalovaní: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (?) musí být vykládány v tom smyslu, že za okolností jako jsou ty v původním řízení, pouhý podpis smlouvy uzavřené mezi spotřebitelem a obchodníkem, která stanoví, že tímto podpisem spotřebitel souhlasí se všemi smluvními ujednáními předem vypracovanými obchodníkem, nevede k vyvrácení domněnky, podle které taková ujednání nejsou předmětem individuálního dojednání.
- 2) Článek 3 odst. 3 směrnice Rady 93/13 ve spojení s její přílohou musí být vykládán v tom smyslu, že taková výslovná rozvazovací doložka a sankční ustanovení, jaké jsou dotčeny ve sporu v původním řízení, obsažené ve smlouvě uzavřené mezi spotřebitelem a obchodníkem a stanovené výlučně ve prospěch obchodníka, který smlouvu předem vypracoval, mohou představovat zneužívající ujednání podle bodu 1 písm. d) až f) této přílohy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

- 3) Článek 6 směrnice 93/13 musí být vykládán v tom smyslu, že jestliže je rozhodnuto, že výslovná rozvazovací doložka a sankční ustanovení obsažené ve smlouvě o budoucí smlouvě kupní uzavřené mezi spotřebitelem a obchodníkem, jsou zneužívající, nemůže vnitrostátní soud napravit neplatnost takových zneužívajících ujednání tím, že je nahradí vlastním rozhodnutím, s výjimkou případu, že tato smlouva nemůže existovat, pokud se zruší tato zneužívající ujednání a že zrušení této smlouvy v jejím celku by vystavilo spotřebitele obzvláště negativním důsledkům.

(¹) Úř. věst. C 249, 31.7.2017..

(²) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 13. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht - Německo) – Spolková republika Německo v. Adel Hamed (C-540/17) a Amar Omar (C-541/17)

(Spojené věci C-540/17 a 541/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Společné řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Směrnice 2013/32/EU – Článek 33 odst. 2 písm. a) – Odmítnutí žádosti o azyl orgány členského státu jako nepřipustné z důvodu předchozího přiznání postavení uprchlíka v jiném členském státě – Článek 4 Listiny základních práv Evropské unie – Skutečné a prokázané riziko nelidského či ponižujícího zacházení – Životní podmínky osob, již bylo přiznáno postavení uprchlíka v uvedeném jiném členském státě“)

(2020/C 45/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaní: Adel Hamed (C-540/17) a Amar Omar (C-541/17)

Výrok

Článek 33 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát využil možnosti nabízené uvedeným ustanovením a odmítl žádost o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou z důvodu, že žadateli již bylo přiznáno postavení uprchlíka v jiném členském státě, pokud předvídatelné životní podmínky tohoto žadatele jako osoby, již bylo přiznáno postavení uprchlíka v uvedeném jiném členském státě, by ho vystavovaly nebezpečí nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. října 2019 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Španělsko) – OH (C-439/18), ER (C-472/18) v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Spojené věci C-439/18 a C-472/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 97/81/ES – Rámcová dohoda o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Pracovníci a pracovnice – Zásada rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání – Směrnice 2006/54/ES – Článek 14 odst. 1 – Pracovník na částečný úvazek s cyklickým vertikálním rozložením pracovní doby – Uznání počtu odpracovaných let – Způsob výpočtu příplatků za odpracovaná tříletá období – Vyloučení neodpracovaných dob“)

(2020/C 45/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastnice původního řízení

Odvolatelky: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Žalovaná: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Výrok

Ustanovení 4 body 1 a 2 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku, uzavřené dne 6. června 1997, která je přílohou směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, a čl. 14 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě a takové vnitrostátní podnikové praxi, jako jsou právní úprava a podniková praxe dotčené ve věci v původním řízení, podle kterých jsou u pracovníků na částečný úvazek s cyklickým vertikálním rozložením pracovní doby zohledňovány jen doby skutečného odvádění práce, takže neodpracované doby jsou z výpočtu odpracovaných let požadovaných pro nárok na příplatky za odpracovaná tříletá období vyloučeny, přestože na pracovníky na plný úvazek se taková právní úprava ani taková praxe nevztahují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 20. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato - Itálie) – Indaco Service Soc. coop. sociale, jednající vlastním jménem a jako zmocněnkyně Coop. sociale il Melograno v. Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(Věc C-552/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Veřejné zakázky – Směrnice 2014/24/EU – Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) – Zadávání veřejných zakázek na služby – Fakultativní důvody pro vyloučení – Vážné profesní pochybení – Zpochybnění důvěryhodnosti hospodářského subjektu – Dřívější veřejná zakázka – Plnění – Nedostatky – Ukončení – Žaloba – Posouzení porušení smlouvy veřejným zadavatelem – Zabránění až do skončení soudního řízení“)

(2020/C 45/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Indaco Service Soc. coop. sociale, jednající vlastním jménem a jako zmocněnkyně Coop. sociale il Melograno

Žalovaný: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

za přítomnosti: Cometa Società Cooperativa Sociale

Výrok

Článek 57 odst. 4 písm. c) a g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které podání žaloby proti rozhodnutí o ukončení smlouvy na veřejnou zakázku přijatému veřejným zadavatelem z důvodu „vážného profesního pochybení“, ke kterému došlo při plnění této smlouvy, zabráňuje veřejnému zadavateli, který vyhláší nové zadávací řízení, aby ve stadiu výběru uchazečů vyloučil hospodářský subjekt na základě posouzení důvěryhodnosti tohoto subjektu.

(¹) Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois - Francie) – LC, MD v. easyJet Airline Co. Ltd

(Věc C-756/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Jednací řád Soudního dvora – Článek 99 – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Významné zpoždění letů – Právo cestujících na náhradu škody – Důkaz, že se cestující přihlásil k přepravě – Rezervace potvrzená leteckým dopravcem“)

(2020/C 45/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Účastníci původního řízení

Žalobci: LC, MD

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Výrok

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, a zejména jeho čl. 3 odst. 2 písm. a), musí být vykládáno v tom smyslu, že cestujícím, jejichž let byl na přiletu zpožděn o tři hodiny nebo více a kteří mají na tento let potvrzenou rezervaci, nelze náhradu škody podle tohoto nařízení odepřít z pouhého důvodu, že v souvislosti se svým návrhem na náhradu škody neprokázali, že byli na uvedený let přihlášení k přepravě, zejména prostřednictvím palubní vstupenky, ledaže by se prokázalo, že zpožděným letem necestovali, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 54, 11.2.2019.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - Maďarsko) – PORR Építési Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-292/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Základ daně – Snížení – Směrnice 2006/112/ES – Článek 90 – Zásada daňové neutrality – Pohledávka, jež se stala po úpadečném řízení nedobytnou“)

(2020/C 45/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PORR Építési Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Článek 90 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že členské státy musí umožnit snížení základu daně z přidané hodnoty, pokud osoba povinná k dani může prokázat, že pohledávka, kterou má vůči svému dlužníkovi, má s konečnou platností nedobytnou povahu, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, jelikož tato situace nepředstavuje případ nezaplacení, na který by se mohla vztahovat výjimka z povinnosti snížit základ daně z přidané hodnoty podle odstavce 2 tohoto článku.

(¹) Úř. věst. C 220, 1.7.2019.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 19. listopadu 2019 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus - Finsko) – trestní řízení proti A, B

(Věc C-486/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Státní podpory – Daň z cukrovinek, zmrzlin a osvěžujících nápojů – Osvobození podobných výrobků od daně, které by mohlo představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU – Pravomoc uložit trestní sankci v případě nesplnění povinností týkajících se této daně“)

(2020/C 45/09)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního trestního řízení

A, B

Výrok

Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby fyzické osobě jednající za podnik povinný k takové spotřební dani z určitých výrobků, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení, která nesplnila povinnosti spojené s touto daní, byla uložena trestní sankce na základě použitelného vnitrostátního práva, přestože by osvobození jiných podniků od daně u podobných výrobků bylo nutno považovat za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 2.9.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-772/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Věc C-713/19 P)

(2020/C 45/10)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Ramón Guiral Broto (zástupce: A. Sirimarco, abogado)

Další účastníci řízení: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 12. prosince 2019 rozhodl Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků), že kasační opravný prostředek nelze uznat přijatelným a uložil Ramónovi Guiralu Brotovi, aby nesl vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-773/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Věc C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Ramón Guiral Broto (zástupce: A. Sirimarco, abogado)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Café del Mar, SC, José Les Viamonte a Carlos Andrea González

Usnesením ze dne 12. prosince 2019 rozhodl Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků), že kasační opravný prostředek nelze uznat přijatelným a uložil Ramónovi Guiralu Brotovi, aby nesl vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. září 2019 Ramónem Guiralem Brotem proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. července 2019 ve věci T-774/17, Café del Mar a další v. EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Věc C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Ramón Guiral Broto (zástupce: A. Sirimarco, abogado)

Další účastníci řízení: Café del Mar, S.C., José Les Viamonte, Carlos Andrea González a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 12. prosince 2019 rozhodl Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků), že kasační opravný prostředek nelze uznat přijatelným a uložil Ramónovi Guiralu Brotovi, aby nesl vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 16. října 2019 – PG v. Volkswagen AG**(Věc C-759/19)**

(2020/C 45/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Gera

Účastníci původního řízení

Žalobce: PG

Žalovaná: Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Je třeba vykládat § 6 odst. 1, § 27 odst. 1 EG-Fahrzeugsgenehmigungsverordnung (nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla, dále jen „EG-FGV“) ⁽¹⁾, resp. čl. 18 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES ⁽²⁾ v tom smyslu, že pokud výrobce do vozidla zabudoval zakázané odpojovací zařízení ve smyslu čl. 5 odst. 2 a čl. 3 bodu 10 nařízení (ES) č. 715/2007 ⁽³⁾ a pokud je uvedení takového vozidla na trh v rozporu se zákazem uvádění vozidel na trh bez platného prohlášení o shodě podle § 27 odst. 1 EG-FGV (resp. se zákazem prodeje bez platného prohlášení o shodě podle čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES), nesplnil svou povinnost vydat platné osvědčení podle § 6 odst. 1 EG-FGV (resp. svou povinnost přiložit prohlášení o shodě podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2007/46/ES)?

V případě kladné odpovědi:

- 1 a. Je cílem § 6, § 27 EG-FGV, resp. čl. 18 odst. 1, čl. 26 odst. 1 a článku 46 směrnice 2007/46/ES rovněž ochrana třetí osoby ve smyslu § 823 odst. 2 BGB, a to rovněž s ohledem na jeho dispoziční volnost a majetek? Má pořízení ojetého vozidla konečným spotřebitelem, které bylo na trh uvedeno bez platného prohlášení o shodě, původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení byla tato právní ustanovení přijata?
2. Je cílem čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 také ochrana konečného spotřebitele, a to i v souvislosti s jeho dispoziční volností a majetkem? Má nabytí ojetého vozidla konečným spotřebitelem, ve kterém je zabudováno zakázané odpojovací zařízení, původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení bylo toto právní ustanovení přijato?

⁽¹⁾ Nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla ze dne 3. února 2011 (BGBl. I s. 126), které bylo naposledy změněno článkem 7 nařízení ze dne 23. března 2017 (BGBl. I s. 522).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 23. října 2019 – The North of England P & I Association Ltd., zároveň jako právní nástupkyně Marine Shipping Mutual Insurance Company v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-786/19)

(2020/C 45/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The North of England P & I Association Ltd., zároveň jako právní nástupkyně Marine Shipping Mutual Insurance Company

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předběžná otázka

Je nutno čl. 2 písm. d) druhou odrážku ve spojení s čl. 25 odst. 1 první částí věty směrnice 88/357/EHS ⁽¹⁾, resp. čl. 46 odst. 2 směrnice 92/49/EHS ⁽²⁾ ohledně posouzení, v jakém členském státě se nachází riziko, vykládat v tom smyslu, že se v případě pojištění rizik souvisejících s provozem námořní lodě jedná o stát, na jehož území je námořní loď zapsána v úředním rejstříku za účelem prokázání vlastnictví, nebo stát, pod jehož vlajkou námořní loď pluje?

⁽¹⁾ Druhá směrnice Rady ze dne 22. června 1988 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb a kterou se mění směrnice 73/239/EHS (Úř. věst. 1998, L 172, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. 1992, L 228, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 29. října 2019 – Spolková republika Německo v. SpaceNet AG

(Věc C-793/19)

(2020/C 45/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaná: SpaceNet AG

Předběžné otázky

Je nezbytné vykládat článek 15 směrnice 2002/58/ES ⁽¹⁾ ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie na jedné straně a článek 6 Listiny základních práv Evropské unie ⁽²⁾ a článek 4 Smlouvy o Evropské unii na druhé straně v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá povinnost poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací uchovávat provozní a lokalizační údaje konečných uživatelů těchto služeb, pokud tato povinnost

- nevyžaduje specifický důvod co do místního, časového nebo prostorového hlediska,
- předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně přístupné telefonní služby, včetně přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv a i zmeškaných nebo neúspěšných telefonátů, jsou následující údaje:
 - telefonní číslo nebo jiné označení volající a volané linky a rovněž i každé další zúčastněné linky při přepnutí nebo při přeměrování,
 - datum a čas začátku a konce spojení, resp. při přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv, časový okamžik odeslání a přijetí zprávy s uvedením příslušné časové zóny,
 - údaje k využití službě, pokud v rámci telefonní služby mohou být využity různé služby,
 - v případě mobilních služeb dále
 1. mezinárodní označení mobilního účastníka pro volající a volanou linku,
 2. mezinárodní označení volajícího a volaného koncového zařízení,
 3. datum a čas první aktivace služby s uvedením příslušné časové zóny, pokud byly služby zaplacený dopředu,
 4. označení buněk, které byly volající a volanou linku na začátku spojení užity,
- v případě internetových telefonických služeb také IP adresy volající a volané linky a přidělená označení uživatele,
- Předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně dostupných služeb přístupu k internetu jsou následující údaje:
 - IP adresa přidělená účastníkovi pro užívání internetu,
 - jednoznačné označení linky, přes kterou se uskutečňuje používání internetu a rovněž i přidělené označení uživatele,
 - datum a čas začátku a konce užívání internetu u přidělené IP adresy s uvedením příslušné časové zóny,
 - v případě mobilního užívání označení buňky, která byla užita na začátku internetového připojení,

- následující údaje nesmí být uchovávány:
 - obsah komunikace,
 - údaje o navštívených internetových stránkách,
 - údaje o službách elektronické pošty,
 - údaje, které mají svůj základ ve spojení k nebo z určitých linek od osob, úřadů nebo organizací v sociálních nebo církevních oblastech,
- doba uchovávání pro lokalizační údaje, tj. označení užití buňky, činí čtyři týdny a pro ostatní údaje deset týdnů,
- je zaručena účinná ochrana uchovávaných údajů před riziky zneužití a rovněž i před jakýmkoliv neoprávněným přístupem a
- uchovávané údaje smí být užity jen ke stíhání obzvláště závažných trestných činů a k odvracení konkrétního nebezpečí pro zdraví, život nebo svobodu osoby nebo pro zachování spolkového státu nebo spolkové země, s výjimkou účastníkovi pro užití internetu přidělené IP adresy, jejíž využití je přípustné v rámci poskytnutí informací o referenčních údajích za účelem stíhání jakýchkoliv trestných činů, k odvracení nebezpečí pro veřejnou bezpečnost a pořádek a rovněž i ke splnění úkolů zpravodajských služeb?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37), naposledy změněná směrnicí 2009/136/ES (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11)

(²) Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 29. října 2019 – Spolková republika Německo v. Telekom Deutschland GmbH

(Věc C-794/19)

(2020/C 45/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaná: Telekom Deutschland GmbH

Předběžné otázky

Je nezbytné vykládat článek 15 směrnice 2002/58/ES ⁽¹⁾ ve světle článků 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie na jedné straně a článek 6 Listiny základních práv Evropské unie ⁽²⁾ a článek 4 Smlouvy o Evropské unii na druhé straně v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která ukládá povinnost poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací uchovávat provozní a lokalizační údaje konečných uživatelů těchto služeb, pokud tato povinnost

- nevyžaduje specifický důvod co do místního, časového nebo prostorového hlediska,
- předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně přístupné telefonní služby, včetně přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv a i zmeškaných nebo neúspěšných telefonátů, jsou následující údaje:
 - telefonní číslo nebo jiné označení volající a volané linky a rovněž i každé další zúčastněné linky při přepnutí nebo při přeměrování,
 - datum a čas začátku a konce spojení, resp. při přenosu krátkých, multimediálních nebo obdobných zpráv, časový okamžik odeslání a přijetí zprávy s uvedením příslušné časové zóny,
 - údaje k využití službě, pokud v rámci telefonní služby mohou být využity různé služby,
 - v případě mobilních služeb dále
 1. mezinárodní označení mobilního účastníka pro volající a volanou linku,
 2. mezinárodní označení volajícího a volaného koncového zařízení,
 3. datum a čas první aktivace služby s uvedením příslušné časové zóny, pokud byly služby zaplacený dopředu,
 4. označení buněk, které byly volající a volanou linku na začátku spojení užity,
- v případě internetových telefonických služeb také IP adresy volající a volané linky a přidělená označení uživatele,
- Předmětem povinnosti uchovávat při poskytování veřejně dostupných služeb přístupu k internetu jsou následující údaje:
 - IP adresa přidělená účastníkovi pro užívání internetu,
 - jednoznačné označení linky, přes kterou se uskutečňuje používání internetu a rovněž i přidělené označení uživatele,
 - datum a čas začátku a konce užívání internetu u přidělené IP adresy s uvedením příslušné časové zóny,
 - v případě mobilního užívání označení buňky, která byla užita na začátku internetového připojení,

- následující údaje nesmí být uchovávány:
 - obsah komunikace,
 - údaje o navštívených internetových stránkách,
 - údaje o službách elektronické pošty,
 - údaje, které mají svůj základ ve spojení k nebo z určitých linek od osob, úřadů nebo organizací v sociálních nebo církevních oblastech,
- doba uchovávání pro lokalizační údaje, tj. označení užitě buňky, činí čtyři týdny a pro ostatní údaje deset týdnů,
- je zaručena účinná ochrana uchovávaných údajů před riziky zneužití a rovněž i před jakýmkoliv neoprávněným přístupem a
- uchovávané údaje smí být užity jen ke stíhání obzvláště závažných trestných činů a k odvracení konkrétního nebezpečí pro zdraví, život nebo svobodu osoby nebo pro zachování spolkového státu nebo spolkové země, s výjimkou účastníkovi pro užití internetu přidělené IP adresy, jejíž využití je přípustné v rámci poskytnutí informací o referenčních údajích za účelem stíhání jakýchkoliv trestných činů, k odvracení nebezpečí pro veřejnou bezpečnost a pořádek a rovněž i ke splnění úkolů zpravodajských služeb?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37), naposledy změněná směrnicí 2009/136/ES (Úř. věst. 2009, L 337, s. 11)

(²) Úř. věst. 2000, C 364, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 31. října 2019 – Firma Z v. Finanzamt Y

(Věc C-802/19)

(2020/C 45/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Firma Z

Žalovaný: Finanzamt Y

Předběžné otázky

1. Je lékárna, která dodává léčivé přípravky veřejné zdravotní pojišťovně, v důsledku poskytnutí slevy pojištěnci zdravotního pojištění oprávněna na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 24. října 1996, Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) snížit základ daně?

2. V případě kladné odpovědi: Je v rozporu se zásadami neutrality a rovného zacházení na vnitřním trhu, pokud základ daně může snížit lékárna v tuzemsku, ne však lékárna, která ve prospěch veřejné zdravotní pojišťovny uskutečňuje dodání zboží uvnitř Společenství z jiného členského státu, která jsou osvobozena od daně?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 31. října 2019 – BU v. Markt24 GmbH

(Věc C-804/19)

(2020/C 45/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BU

Žalovaná: Markt24 GmbH

Předběžné otázky

1. Použije se článek 21 nařízení (EU) č. 1215/2012 ⁽¹⁾ na pracovní poměr, u kterého sice byla v Rakousku uzavřena pracovní smlouva ohledně výkonu práce v Německu, ale zaměstnankyně, která byla v Rakousku po řadu měsíců připravena k výkonu práce, žádnou práci nevykonala?

V případě kladné odpovědi na první otázku

2. Musí být článek 21 nařízení (EU) č. 1215/2012 vykládán tak, že lze použít vnitrostátní ustanovení, jako je § 4 odst. 1 písm. a) [Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (zákon o soudnictví ve věcech pracovního a sociálního práva, dále jen „ASGG“)], které zaměstnancům umožňuje (snadnější) podání žaloby v místě, kde po dobu trvání příslušného pracovního poměru mají bydliště nebo kde ho měli v době skončení dotčeného pracovního poměru?
3. Musí být článek 21 nařízení (EU) č. 1215/2012 vykládán tak, že lze použít vnitrostátní ustanovení, jako je § 4 odst. 1 písm. d) ASGG, které zaměstnancům umožňuje (snadnější) podání žaloby v místě, kde má být zaplacená odměna nebo, pokud jejich pracovní poměr skončil, kde měla být zaplacená?
4. V případě záporné odpovědi na druhou a třetí otázku
 - 4.1. Musí být článek 21 nařízení (EU) č. 1215/2012 vykládán tak, že v případě pracovního poměru, ve kterém zaměstnankyně nevykonala žádnou práci, musí být žaloba podána v členském státě, ve kterém zaměstnankyně byla připravena k výkonu práce?
 - 4.2. Musí být článek 21 nařízení (EU) č. 1215/2012 vykládán tak, že v případě pracovního poměru, ve kterém zaměstnankyně nevykonala žádnou práci, musí být žaloba podána v členském státě, ve kterém došlo ke sjednání a uzavření pracovní smlouvy, ačkoli v ní byl sjednán, resp. předpokládán výkon práce v jiném členském státě?

V případě záporné odpovědi na první otázku

5. Použije se čl. 7 bod 1 nařízení (EU) č. 1215/2012 na pracovní poměr, u kterého sice byla v Rakousku uzavřena pracovní smlouva ohledně výkonu práce v Německu, ale zaměstnankyně, která byla v Rakousku po řadu měsíců připravena k výkonu práce, žádnou práci nevykonala, v případě, že lze použít vnitrostátní ustanovení, které zaměstnancům umožňuje (snadnější) podání žaloby v místě, kde po dobu trvání příslušného pracovního poměru mají bydliště nebo kde ho měli v době skončení dotčeného pracovního poměru, jako je § 4 odst. 1 písm. a) ASGG, nebo pokud lze použít vnitrostátní ustanovení, které zaměstnancům umožňuje (snadnější) podání žaloby v místě, kde má být zaplacená odměna nebo, pokud jejich pracovní poměr skončil, kde měla být zaplacená, jako je § 4 odst. 1 písm. d) ASGG?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 4. listopadu 2019 – DS v. Volkswagen AG**(Věc C-808/19)**

(2020/C 45/19)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Landgericht Gera

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DS

Žalovaná: Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Musí být § 6 odst. 1 a § 27 odst. 1 [Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla, dále jen „EG-FGV“] (¹), resp. čl. 18 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES (²) vykládány v tom smyslu, že pokud výrobce do vozidla zabudoval zakázané odpojovací zařízení ve smyslu čl. 5 odst. 2 a čl. 3 bodu 10 nařízení (ES) č. 715/2007 (³) a pokud je uvedení takového vozidla na trh v rozporu se zákazem uvádění vozidel na trh bez platného prohlášení o shodě podle § 27 odst. 1 EG-FGV (resp. se zákazem prodeje bez platného prohlášení o shodě podle čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES), nesplnil svou povinnost vydat platné osvědčení podle § 6 odst. 1 EG-FGV (resp. svou povinnost přiložit prohlášení o shodě podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2007/46/ES)?

V případě kladné odpovědi:

- 1 a. Je cílem § 6 a § 27 EG-FGV, resp. čl. 18 odst. 1, čl. 26 odst. 1 a článku 46 směrnice 2007/46/ES rovněž ochrana konečného zákazníka a – v případě dalšího prodeje na trhu s ojetými automobily – zejména ochrana následujícího nabyvatele automobilu, a to rovněž s ohledem na jeho dispoziční volnost a majetek? Má pořízení ojetého vozidla, které bylo na trh uvedeno bez platného prohlášení o shodě, nabyvatelem automobilu původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení byla tato ustanovení přijata?

2. Je cílem čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 rovněž ochrana konečného zákazníka a – v případě dalšího prodeje na trhu s ojetými automobily – zejména ochrana následujícího nabyvatele automobilu, a to rovněž s ohledem na jeho dispoziční volnost a majetek? Má pořízení ojetého vozidla, ve kterém je zabudováno zakázané odpojovací zařízení, nabyvatelem automobilu původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení bylo toto ustanovení přijato?
3. Musí být § 6 a § 27 EG-FGV, resp. čl. 18 odst. 1, čl. 26 odst. 1 a článek 46 směrnice 2007/46/ES a čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 vykládány v tom smyslu, že v případě jejich porušení musí být za předpokladu, že se konečný zákazník kvůli tomuto porušení může domáhat zpětného zrušení kupní smlouvy ohledně dotčeného vozidla a domáhá se ho, zcela nebo zčásti (popř.: jakým způsobem, resp. v jakém rozsahu?) upuštěno od započtení náhrady za faktické užívání vozidla na škodu vzniklou konečnému zákazníkovi? Změní se něco na tomto výkladu, pokud je dané porušení spojeno s uvedením schvalovacích orgánů a konečných zákazníků v omyl ohledně okolností, že jsou splněny všechny podmínky schválení a že lze dané vozidlo bez jakéhokoli omezení používat v silničním provozu, a s protiprávním jednáním a uváděním v omyl za účelem snížení nákladů a maximalizace zisku prostřednictvím velkého odbytu za současného obstarání si konkurenční výhody na úkor nic netušících zákazníků?

-
- (¹) Nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla ze dne 3. února 2011 (BGBl. I s. 126), které bylo naposledy pozměněno článkem 7 nařízení ze dne 23. března 2017 (BGBl. I s. 522).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gera (Německo) dne 4. listopadu 2019 –
ER v. Volkswagen AG**

(Věc C-809/19)

(2020/C 45/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Gera

Účastníci původního řízení

Žalobce: ER

Žalovaná: Volkswagen AG

Předběžné otázky

1. Musí být § 6 odst. 1 a § 27 odst. 1 [Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla, dále jen „EG-FGV“] (¹), resp. čl. 18 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES (²) vykládány v tom smyslu, že pokud výrobce do vozidla zabudoval zakázané odpojovací zařízení ve smyslu čl. 5 odst. 2 a čl. 3 bodu 10 nařízení (ES) č. 715/2007 (³) a pokud je uvedení takového vozidla na trh v rozporu se zákazem uvádění vozidel na trh bez platného prohlášení o shodě podle § 27 odst. 1 EG-FGV (resp. se zákazem prodeje bez platného prohlášení o shodě podle čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES), nesplnil svou povinnost vydat platné osvědčení podle § 6 odst. 1 EG-FGV (resp. svou povinnost přiložit prohlášení o shodě podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2007/46/ES)?

V případě kladné odpovědi:

- 1 a. Je cílem § 6 a § 27 EG-FGV, resp. čl. 18 odst. 1, čl. 26 odst. 1 a článku 46 směrnice 2007/46/ES rovněž ochrana konečného zákazníka a – v případě dalšího prodeje na trhu s ojetými automobily – zejména ochrana následujícího nabyvatele automobilu, a to rovněž s ohledem na jeho dispoziční volnost a majetek? Má pořízení ojetého vozidla, které bylo na trh uvedeno bez platného prohlášení o shodě, nabyvatelem automobilu původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení byla tato ustanovení přijata?

2. Je cílem čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 rovněž ochrana konečného zákazníka a – v případě dalšího prodeje na trhu s ojetými automobily – zejména ochrana následujícího nabyvatele automobilu, a to rovněž s ohledem na jeho dispoziční volnost a majetek? Má pořízení ojetého vozidla, ve kterém je zabudováno zakázané odpojovací zařízení, nabyvatelem automobilu původ v okruhu nebezpečí, k jejichž odvrácení bylo toto ustanovení přijato?
3. Musí být § 6 a § 27 EG-FGV, resp. čl. 18 odst. 1, čl. 26 odst. 1 a článek 46 směrnice 2007/46/ES a čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 vykládány v tom smyslu, že v případě jejich porušení musí být za předpokladu, že se konečný zákazník kvůli tomuto porušení může domáhat zpětného zrušení kupní smlouvy ohledně dotčeného vozidla a domáhá se ho, zcela nebo zčásti (popř.: jakým způsobem, resp. v jakém rozsahu?) upuštěno od započtení náhrady za faktické užívání vozidla na škodu vzniklou konečnému zákazníkovi? Změní se něco na tomto výkladu, pokud je dané porušení spojeno s uvedením schvalovacích orgánů a konečných zákazníků v omyl ohledně okolnosti, že jsou splněny všechny podmínky schválení a že lze dané vozidlo bez jakéhokoli omezení používat v silničním provozu, a s protiprávním jednáním a uváděním v omyl za účelem snížení nákladů a maximalizace zisku prostřednictvím velkého odbytu za současného obstarání si konkurenční výhody na úkor nic netušících zákazníků?

-
- (¹) Nařízení o ES schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků pro tato vozidla ze dne 3. února 2011 (BGBl. I s. 126), které bylo naposledy pozměněno článkem 7 nařízení ze dne 23. března 2017 (BGBl. I s. 522).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hamburg (Německo) dne 5. listopadu 2019 –
QF v. Germanwings GmbH**

(Věc C-816/19)

(2020/C 45/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: QF

Žalovaná: Germanwings GmbH

Předběžná otázka

Představuje odbory zorganizovaná stávka vlastních zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce „mimořádnou okolnost“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 (¹)?

-
- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Pontevedra (Španělsko) dne 13. listopadu 2019 –
D.A.T.A. a další v. Ryanair D.A.C.**

(Věc C-827/19)

(2020/C 45/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Pontevedra

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. a P.C.A.

Odpůrkyně: Ryanair D.A.C.

Předběžné otázky

- 1) Může být výkon práva na stávku personálu leteckého dopravce, kterou svolala odborová organizace z důvodu požadavku lepších pracovních podmínek, — pokud není důsledkem předchozího rozhodnutí zaměstnavatele, nýbrž požadavků zaměstnanců — považován za „mimořádnou okolnost“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení 261/2004 ⁽¹⁾, anebo se naopak jedná o okolnost vlastní výkonu činnosti leteckého dopravce?
- 2) Je dopravce za okolností, jaké nastaly v daném sporu, povinen přijmout nějaké právně přípustné opatření, i kdyby mu výkon práva na stávku byl oznámen se zákonem stanoveným předstihem, jako například zajistit lety u jiných společností, které nebyly stávkou dotčeny?
- 3) Je pro účely posouzení stávky palubního personálu letecké společnosti jako „mimořádné okolnosti“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení 261/2004 relevantní způsob odvolání stávky, konkrétně v případě, že se tak stane na základě vzájemných ústupků stran konfliktu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social nº41 de Madrid (Španělsko) dne 20. listopadu 2019 –
JL v. Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**

(Věc C-841/19)

(2020/C 45/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social nº41 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: JL

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Předběžná otázka

Má být čl. 4 odst. 1 směrnice 79/7 ⁽¹⁾ a čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ⁽²⁾ ze dne 5. července 2006 vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je [...] právní úprava dotčená ve sporu v původním řízení, podle které, pokud jde o částku, kterou má FOGASA ⁽³⁾ vyplatit pracovníkovi na částečný úvazek, je základ jeho mzdy, který je z důvodu částečného úvazku snížený, znovu snížen při výpočtu částky, kterou má FOGASA vyplatit podle článku 33 zákoníku práce, opět z důvodu částečného úvazku, ve srovnání s pracovníkem na plný úvazek ve srovnatelném postavení, v rozsahu, v němž tato právní úprava znevýhodňuje zejména pracovnice oproti pracovníkům mužského pohlaví?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. 1979, L 6, s. 24).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) (Úř. věst. 2006, L 204, s. 23).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-842/19)

(2020/C 45/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Roels, A. Armenia, zmocněnci)

Žalovaný: Belgické království

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Belgické království tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu, aby vyhovělo rozsudku ze dne 12. dubna 2018 vydanému ve věci C-110/17, Komise v. Belgie, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU;
- uložil Belgickému království povinnost zaplatit penále ve výši 22 076,55 eur za každý den zpoždění se splněním povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku ve věci C-110/17, počínaje dnem, kdy bude vydán rozsudek v této věci, do dne splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku ve věci C-110/17, na účet uvedený Komisí;
- uložil Belgickému království povinnost zaplatit buď minimální paušální částku ve výši 2 029 000 eur, nebo v případě, že výše uvedená minimální paušální částka bude překročena, paušální denní částku ve výši 4 905,90 eur, počínaje dnem, kdy byl vydán výše uvedený rozsudek ve věci C-110/17 do dne vydání rozsudku v této věci, nebo do dne splnění povinností vyplývajících z výše uvedeného rozsudku ve věci C-110/17, pokud nastane dříve, na účet uvedený Komisí;
- uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise vytýká Belgickému království, že nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 12. dubna 2018.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2019 Bolívarovská republika Venezuela proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého, rozšířeného senátu) vydanému dne 20. září 2019 ve věci T-65/18, Venezuela v. Rada

(Věc C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bolívarovská republika Venezuela (zástupci: L. Giuliano a F. Di Gianni, avvocati)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím byla žaloba odmítnuta jako nepřijatelná;
- rozhodl, že je žaloba navrhovatelky přípustná a vrátil věc Tribunálu k meritornímu rozhodnutí; a
- uložil Radě náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka jediný důvod rozdělený na tři části.

Tribunál nesprávně vyložil kritérium bezprostředního dotčení stanovené ve čtvrtém pododstavci článku 263 SFEU ve světle rozsudku Almaz-Antey:

1. Tribunál aplikoval nesprávný test pro účely posouzení, zda je Bolívarovská republika Venezuela bezprostředně dotčena spornými ustanoveními ⁽¹⁾.
2. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož opomenul některé zásadní okolnosti projednávaného případu při aplikaci kritéria bezprostředního dotčení ve smyslu rozsudku Almaz-Antey.
3. Tribunál nezohlednil faktické účinky sporných ustanovení na Bolívarovskou republiku Venezuelu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/2074 ze dne 13. listopadu 2017 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Venezuele (Úř. věst. L 295, 14.11.2017, s. 60).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2019 Aeris Invest Sàrl proti usnesení Tribunálu (osmého senátu)
vydanému dne 10. října 2019 ve věci T-599/18, Aeris Invest v. SRB**

(Věc C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Aeris Invest Sàrl (zástupci: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, advokáti)

Další účastník řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 10. října 2019, Aeris Invest v. CRU, T-599/18, EU:T:2019:740 v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že žaloba je nepřipustná;
- vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí o návrhových žádání navrhovatelky v řízení v prvním stupni, přičemž je vázán právním názorem obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora a
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že napadené usnesení porušuje článek 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2010, L 331, s. 12) a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Podle navrhovatelky má akt napadený před Tribunálem závazné právní účinky, jelikož konečné ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí o řešení krize.

Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku se navrhovatelka domnívá, že napadené usnesení porušuje článek 17 Listiny. Výklad článku 20 nařízení 806/2014 provedený v napadeném usnesení porušuje vlastnické právo, jelikož umožňuje zásah do vlastnického práva navrhovatelky bez náhrady.

Podle třetího důvodu kasačního opravného prostředku porušuje napadené usnesení čl. 20 odst. 11 písm. b) nařízení 806/2014. Po přijetí rozhodnutí o řešení krize a odepsání akcií se původní akcionáři Banco Popular stali věřiteli tohoto subjektu. Článek 20 odst. 11 písm. b) nařízení 806/2014 se tedy použije na původní akcionáře rozsahu, v němž toto ustanovení stanoví povinnost rozhodnout o „zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů“ v rámci konečného ocenění.

Konečně, svým čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že napadené usnesení porušuje čl. 20 odst. 11 a 14 nařízení 806/2014, jakož i článek 41 Listiny, jelikož nezohledňuje, že napadený akt má závazné právní účinky vůči této navrhovatelce v rozsahu, v němž společnosti AERIS brání v přístupu k aktuálním a současným informacím o účetní situaci subjektu, v němž je AERIS držitelem 3,45 % akcií.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. prosince 2019 HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France proti rozsudku Tribunálu (druhého, rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-105/17, HSBC Holdings plc a další v. Komise

(Věc C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (zástupci: K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, advokát, M. Giner, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 2 výroku rozsudku Tribunálu (druhého, rozšířeného senátu) ze dne 24. září 2019, ve věci T-105/17, HSBC Holdings plc a další v. Evropská komise;
- zrušil článek 1 písm. b) rozhodnutí Komise C(2016) 8530 final ze dne 7. prosince 2016 týkajícím se řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.39914 – Úrokové deriváty v eurech); ⁽¹⁾ případně zrušil čl. 1 písm. b) v rozsahu, v němž odkazuje na účast HSBC na jediném a trvajícím protiprávním jednání po 19. březnu 2007; a
- uložil Komisi uhradit náklady vynaložené HSBC v souvislosti s věcí T-105/17 a tímto kasačním opravným prostředkem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o účinky porušení základní procesních požadavků ze strany Komise, zejména práva HSBC na zásady presumpce nevinny, řádné správy a práva na obhajobu.

Druhý důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně použil čl. 101 odst. 1 SFEU, když charakterizoval předmět manipulace ze dne 19. března 2007, nebo tím, že zkreslil relevantní důkazy.

Třetí důvod: Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když dvě diskuse považoval za protiprávní jednání v rozporu s čl. 101 odst. 1 SFEU z hlediska účelu. Konkrétně se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že pro-soutěžní povahu těchto dvou diskusí lze podle čl. 101 odst. 1 SFEU zohlednit pouze v souvislosti buďto s vedlejšími omezeními souvisejícími s hlavní transakcí nebo s posouzením podle čl. 101 odst. 3 SFEU.

Čtvrtý důvod: závěry Tribunálu týkající se dvou diskusí ze dne 12. a 16. února 2007 byly zjevně zkresleny důkazy předložené Soudu.

Pátý důvod: Závěry Tribunálu v tom smyslu, že jediné a trvající protiprávní jednání, které konstatoval ve svém rozsudku, sledovalo jediný cíl, jsou stíženy vadou spočívající ve dvojím nesprávném právním posouzení: (i) zjevné zkreslení skutkového stavu a důkazů, co se týče diskuse ze dne 27. března 2007; a (ii) nesprávné právní posouzení v závěru, že dvě diskuse o středových cenách sledovaly jediný cíl, který Tribunál identifikoval.

Šestý důvod: vychází z tvrzení, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že se HSBC účastnila jediného a trvajícího protiprávního jednání, které zahrnovalo chování, jenž v Rozhodnutí nebylo označeno jako protiprávní chování HSBC.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, C 130, s. 4.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Fiat Chrysler Finance Europe proti rozsudku Tribunálu (sedmého, rozšířeného senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve spojených věcech T-755/15 a 759/15, Lucembursko a Fiat Chrysler Finance Europe v. Komise

(Věc C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fiat Chrysler Finance Europe (zástupci: J. Rodriguez, abogado, N. de Boynes advokát, M. Engel, Rechtsanwalt, G. Maisto, avvocato)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Irsko

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 24. září 2019 ve spojených věcech T-755 a T-759/15;
- zrušil napadené rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2015 ⁽¹⁾ v souladu s čl. 263 odst. 4 SFEU; nebo podpůrně, pokud a v rozsahu, v němž by Soudní dvůr nemohl přijmout konečné rozhodnutí, vrátil věc k Tribunálu
- uložil Komisi, aby uhradila společnosti Fiat Chrysler Finance Europe náklady řízení v souladu s čl. 138 odst. 1, čl. 184 odst. 1 a odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, a aby uhradila Fiat Chrysler Finance Europe náklady řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod: analýza Tribunálu, zda měla společnost Fiat Chrysler Finance Europe výhodu z předchozí dohody v oblasti převodní ceny (dále jen „dohoda“), porušuje článek 107 SFEU tím, že i) Tribunál nesprávně použil právní test, zda dohoda schválila metodu, která překračuje použitelný prostor pro uvážení, a ii) Tribunál správně nedefinoval relevantní podnik, který využíval dohodu.

Druhý důvod: analýza právního základu zásady obvyklých tržních podmínek, kterou Komise použila, byla ze strany Tribunálu nedostatečná a v rozporu s obecnou zásadou uvedení přiměřeného a soudržného odůvodnění.

Třetí důvod: Tribunál porušil základní zásadu právní jistoty tím, že i) přijal zásadu obvyklých tržních podmínek, kterou Komise špatně definovala, aniž by se vyjádřil k jejímu rozsahu nebo obsahu a ii) přijal použití předpokladu selektivity na dohodu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/2326 ze dne 21. října 2015 o státní podpoře SA.38375 2014/C (ex 2014/NN) poskytnuté Lucemburskem ve prospěch skupiny Fiat (oznámeno pod číslem C(2015) 7152) (Úř. věst. L 351, 22.12.2016, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise

(Věc C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (zástupce: R. MacLean, Solicitor)

Další účastnice řízení: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zamítl druhou část prvního žalobního důvodu v prvním stupni, jak byla znovu uvedena v napadeném rozsudku, jako neopodstatněnou;
- sám rozhodl o meritru druhé části prvního žalobního důvodu v prvním stupni, jak byla znovu uvedena v napadeném rozsudku;
- vrátil věc Tribunálu, aby mohl rozhodnout o zbývajících žalobních důvodech žalobkyně v prvním stupni týkajících se porušení práva a
- uložil žalobkyni v prvním stupni náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou v tomto řízení, jakož i v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek by měl být zrušen na základě tří samostatných důvodů kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a uplatnění souvisejících pojmů „podstatné zkreslení“ a „finanční situace“ podle čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního antidumpingového nařízení⁽¹⁾ a při následném přenosu důkazního břemene týkajícího se zacházení jako v tržním hospodářství ze žalobkyně v prvním stupni na Komisi.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nerespektoval meze volného posouzení, které má Komise při posuzování zacházení jako v tržním hospodářství a svým vlastním posouzením nahradil posouzení okolností vyvážejícího výrobce učiněné Komisí.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Navrhovatelka žádá o zrušení prvního odstavce výroku napadeného rozsudku z důvodu, že zde Tribunál rozhodl *ultra petita*.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu)
vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise**

(Věc C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a N. Kuplewatzky, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- zamítl první a druhý žalobní důvod jako neopodstatněné;
- vrátil věc Tribunálu k novému posouzení třetího a čtvrtého žalobního důvodu;
- rozhodl, že o nákladech řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku rozhodne Tribunál.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise předkládá šest důvodů kasačního opravného prostředku.

Zaprvé, v bodech 59 až 67 se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení. Tribunál konkrétně nesprávně vyložil čl. 1 odst. 2 a 4, čl. 3 odst. 2, 3 a 8 a článek 4 základního nařízení⁽¹⁾, jelikož poslední dvě ustanovení vyložil tak, že Komise má při analýze cenových dopadů povinnost zohlednit segmentaci trhu s posuzovaným výrobkem. Článek 3 odst. 2 a 3 základního nařízení však vyžadují srovnání na úrovni obdobného výrobku, jak definuje čl. 1 odst. 4 základního nařízení, a nikoli detailní posouzení, které Tribunál vyžadoval v rovině trhových segmentů. Judikatura, o kterou se Tribunál opřel, tento názor nepodporuje a Tribunál zkresluje skutkový stav těchto rozsudků i fakta na pozadí sporného nařízení⁽²⁾. V každém případě konečně nejsou dány žádné specifické rysy, které by odůvodňovaly analýzu po trhových segmentech.

Zadruhé, Tribunál v bodech 59 až 67 nesprávně vyložil sporné nařízení a zkreslil skutkový stav, pokud jde o použití jedinečných kontrolních čísel výrobku (Product Control Numbers, PCN) v analýze cen provedené Komisí. Použití PCN internalizuje určité charakteristiky, jako je segmentace trhu (a mnoho dalších faktorů), takže analýza cenových dopadů na základě takové PCN struktury přirozeně tyto faktory zohledňuje. Podrobnější analýza ceny po segmentech proto nebyla nutná.

Zatřetí, Tribunál se v bodech 77 až 79 rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu článku 296 SFEU a zkreslil důkazy týkající se analýzy trhových segmentů během vyšetřování a v napadeném nařízení.

Začtvrté, Tribunál v bodech 68 až 76 rozsudku nesprávně vyložil čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, které vyžadují pouze zjištění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie. V rozporu s názorem Tribunálu je irrelevantní vliv prodeje typů výrobku, které nebyly vyvezeny vybranými vyvázejícími výrobci.

Zapáté, body 67 až 76 rozsudku nezohledňují účinky článku 17 základního nařízení, pokud jde o vzorky, a zbavují jej jeho užitečného účinku. Zjištění učiněná v těchto bodech pomíjejí skutečnost, že přirozeným důsledkem používání vzorků je to, že Komise analyzuje pouze dovozy vzorku čínských vyvážejících výrobců. Mohou tedy existovat prodeje, které nebyly zohledněny vzhledem k používání vzorků. Tento vedlejší účinek však nenarušuje legitimitu analýzy dopadu cen provedenou na základě reprezentativního vzoru vybraného v souladu s článkem 17 základního nařízení.

Zašesté, v bodech 34, 35 a 45 rozsudku Tribunál překvalifikoval první a druhý žalobní důvod, a rozhodl tak ultra petita. Tribunál se také dopustil nesprávného právního posouzení, neboť nesprávně vymezil, v jakém rozsahu posoudit první a druhý žalobní důvod. I kdyby standard pro posouzení zvolený Tribunálem existoval, což neexistuje, Tribunál nesprávně kvalifikoval, ba dokonce zkreslil skutečnosti, na jejichž základě Komise provedla analýzu.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

(²) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/804 ze dne 11. května 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli (jiné než nerezavějící oceli), s kruhovým příčným průřezem a o vnějším průměru převyšujícím 406,4 mm, pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 121, 12.5.2017, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrhovnim sudom (Chorvatsko) dne 5. prosince 2019 – I.N.

(Věc C-897/19)

(2020/C 45/31)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Vrhovni sud

Účastníci původního řízení

I.N.

Ruská federace

Předběžné otázky

1. Je třeba článek 18 SFEU vykládat v tom smyslu, že členský stát Evropské unie, který rozhoduje o vydání do třetího státu v případě státního příslušníka státu, který není členem Evropské unie, ale je členem schengenského prostoru, je povinen o žádosti o vydání informovat členský stát schengenského prostoru, jehož je tato osoba státním příslušníkem?
2. Pokud je odpověď na předchozí otázku kladná a členský stát schengenského prostoru požádal o předání této osoby za účelem zahájení řízení, pro které je vydání požadováno, je třeba mu tuto osobu předat v souladu s Dohodou mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem?

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 21. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Justice de paix du troisième canton de Charleroi - Belgique) – IZ v. Ryanair DAC

(Věc C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 4.2.2019.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Paris - France) – XS v. Recteur de l'académie de Paris

(Věc C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. listopadu 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Nice - France) – VT, WU v. easyJet Airline Co. Ltd

(Věc C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 1. listopadu 2019 – John Wood Group a další v. Komise

(Věc T-749/19)

(2020/C 45/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: John Wood Group plc (Aberdeen, Spojené království), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) a Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Spojené království) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- určil, že se nejedná o protiprávní státní podporu, zrušil článek 1 rozhodnutí Komise C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, a to v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že se jedná o protiprávní státní podporu, a zrušil povinnost uloženou Spojenému království zajistit navrácení údajné protiprávní státní podpory, kterou měly žalobkyně v této souvislosti obdržet (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je Spojenému království uložena povinnost zajistit, aby žalobkyně navrátily údajnou státní podporu, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC), pokud jde o režim neobchodních finančních zisků. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí jsou založeny na souboru zjevných pochybení. Konkrétně se Komise dopustila zjevného pochybení, pokud jde o pochopení daňového systému Spojeného království jako celku a cílů režimu CFC a pokud jde o specifický předmět daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a o vymezení způsobů úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako daňové osvobození, a tudíž jako zvýhodnění. V případě neobchodních finančních zisků je daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny režimem pro určení osoby povinné k dani a je součástí vymezení působnosti pravidel CFC, a nikoli selektivním zvýhodněním. Komise neposkytla žádnou kvantitativní analýzu, která by prokazovala, že se jedná o zvýhodnění, a bez přesvědčivých důkazů o tom, že dané opatření vede ke zvýhodnění, nemůže napadené rozhodnutí obstát.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel CFC a nesprávně považovala pravidla CFC jako soubor pravidel odlišný od obecného systému korporační daně Spojeného království. Komise nepochopila správně cíl pravidel CFC a pominula prostor pro uvážení náležející Spojenému království.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise ve své analýze státní podpory dopustila zjevných pochybení a použila nesprávná kritéria při posuzování otázky srovnatelnosti. Komise neuznala odlišnou úroveň rizika v souvislosti se základem daně ve Spojeném království v případě půjčování skupině podléhající dani ve Spojeném království a v případě půjčování skupině, která ve Spojeném království dani nepodléhá, a nelogicky dospěla k závěru, že vnitroskupinové půjčování je srovnatelné s půjčováním třetím subjektům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že i za předpokladu, že by předmětná opatření CFC představovala *prima facie* podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v napadeném rozhodnutí byl učiněn nesprávný závěr, že neexistuje odůvodnění, kterým by bylo možné obhájit slučitelnost těchto opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc nelogické a vnitřně rozporné, neboť Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněná v případech, kdy jediným důvodem pro uplatnění zdanění CFC podle alternativní úpravy obsažené v kapitole 5 uvedené části 9A by bylo kritérium „kapitálu vázaného na Spojené království“, neboť toto kritérium může být v praxi neúměrně obtížné uplatnit, přičemž Komise zároveň tvrdí, bez podání odpovídajícího odůvodnění, že uvedená kapitola 9 není nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí by vedlo k uplatnění zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5. Kritérium významných rozhodovacích funkcí je totiž v praxi neúměrně obtížné uplatnit, takže Komise měla shledat, že uvedená kapitola 9 je odůvodněná i v kontextu tohoto kritéria, a měla tedy učinit závěr, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že pokud by bylo napadené rozhodnutí potvrzeno, jeho výkon prostřednictvím navrácení údajné státní podpory ze strany žalobkyně by porušoval základní zásady unijního práva, včetně svobody usazování a svobody poskytování služeb, přičemž je třeba mít na paměti, že v případě žalobkyně se příslušné CFC nacházejí v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že příkaz k zajištění navrácení podpory obsažený v napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepodala odpovídající odůvodnění k zásadním bodům napadeného rozhodnutí, jako je závěr, že zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5 by mohlo být uplatněno s použitím kritéria významných rozhodovacích funkcí bez obtíží či neúměrné zátěže.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu žádné správy, která požaduje, aby Komise zajistila ve svých správních postupech transparentnost a předvídatelnost a vydávala svá rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Není přiměřené, když vydání rozhodnutí o zahájení vyšetřování v projednávané věci trvalo Komisi déle než čtyři roky a když rozhodla déle než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Rio Tinto European Holdings a další v. Komise

(Věc T-762/19)

(2020/C 45/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rio Tinto European Holdings Ltd (Londýn, Spojené království), Rio Tinto International Holdings Ltd (Londýn) a Rio Tinto Simfer UK Ltd (Londýn) (zástupci: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, advokáti, A. Stratakis a P. O’Gara, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1), v rozsahu, v němž konstatuje, že údajné opatření podpory představuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a nařizuje její vrácení spolu s úroky, a to i od žalobkyň;
- podpůrně, zrušil články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nařizuje vrácení neslučitelné podpory spolu s úroky, a to i od žalobkyň;
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které v souvislosti s řízením vynaložily žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že konstatovala, že údajné opatření podpory představuje selektivní výhodu:
 - a) pro společnosti využívající 75 % osvobození pro nízkorizikové způsobilé úvěrové vztahy, protože Komise
 - nesprávně určila jako referenční systém režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti;
 - se dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že 75 % osvobození představuje odchylku od referenčního daňového systému z důvodu, že
 - (i) konstatování odchylky bylo chybně založeno na legislativní technice;
 - (ii) kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem režimu Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti; a
 - (iii) způsobilé a nezpůsobilé úvěrové vztahy se nenachází ve stejné právní a skutkové situaci a v každém případě se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že obdobně použila ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, nebo z nich nepřímo vycházela;
 - se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když konstatovala, že 75 % osvobození není odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému stejně jako daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, které se uplatní na neobchodní finanční zisky, které spadají pod oddíl 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)].
 - b) pro společnosti využívající osvobození od daně pro odpovídající úrok, protože Komise
 - nesprávně určila jako referenční systém režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti;
 - se dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že osvobození od daně pro odpovídající úrok představuje odchylku od referenčního daňového systému z důvodu, že
 - (i) konstatování odchylky bylo chybně založeno na legislativní technice a kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem pro režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti;
 - (ii) daňoví poplatníci, kteří mají nárok na osvobození od daně pro odpovídající úrok, se nenachází ve stejné právní a skutkové situaci jako daňoví poplatníci, kteří tento nárok nemají.
 - se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když konstatovala, že osvobození od daně pro odpovídající úrok není odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že neprokázala, že údajné opatření podpory by mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy a že hrozilo narušení hospodářské soutěže.

3. Třetí žalobní důvod předložený podpůrně vycházející z tvrzení, že Komise porušila článek 49 SFEU tím, že údajné opatření podpory kvalifikovala jako neslučitelnou státní podporu, která není v rozporu se svobodou usazování zakotvenou v článku 49 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila obecnou zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace tím, že
 - zacházela s neobchodními finančními zisky ze způsobilých úvěrů stejně jako s neobchodními finančními zisky z nezpůsobilých úvěrů; a
 - zacházela s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny rozdílně v závislosti na tom, zda neobchodní finanční zisky spadají pod oddíl 371 EB nebo pod oddíl 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)].
5. Pátý žalobní důvod předložený podpůrně vycházející z tvrzení, že i pokud by údajné opatření podpory spadalo do rozsahu působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise porušila čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ tím, že nařídila, aby příjemci údajného opatření podpory vrátili částky údajně neslučitelné podpory, protože takovéto navrácení je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, zejména se zásadou legitimního očekávání a zásadou právní jistoty.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Ultra Electronics Holdings a další v. Komise

(Věc T-763/19)

(2020/C 45/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ultra Electronics Holdings plc (Londýn, Spojené království), DF Group Ltd (Londýn) a Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (Londýn) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU nebo volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládají žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Keller Holdings v. Komise**(Věc T-764/19)**

(2020/C 45/38)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Keller Holdings Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Genus Investments v. Komise

(Věc T-765/19)

(2020/C 45/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Genus Investments (Basingstoke, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.

10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejích úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Just Eat Holding v. Komise

(Věc T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Just Eat Holding Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU nebo volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371 EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371 ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivitám a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Markit Group v. Komise**(Věc T-767/19)**

(2020/C 45/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Markit Group (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že nevedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.

9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ^(?) a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371 ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Elementis v. Komise

(Věc T-768/19)

(2020/C 45/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elementis Holdings Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

(¹) Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Informa a další v. Komise

(Věc T-769/19)

(2020/C 45/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Informa plc (Londýn, Spojené království), Maypond Ltd (Dublin, Irsko), Tanahol Ltd (Dublin) a Colonygrove Ltd (Londýn) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU nebo volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládají žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyň podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – Merlin UK Finco 1 a další v. Komise**(Věc T-770/19)**

(2020/C 45/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Spojené království), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) a Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 (¹), ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.

9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽¹⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371 ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládají žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejích úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – Experian Finance 2012 v. Komise

(Věc T-771/19)

(2020/C 45/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Experian Finance 2012 (Nottingham, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že nevedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení nevedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejích úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

(¹) Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – William Grant & Sons a William Grant & Sons Investments v. Komise

(Věc T-772/19)

(2020/C 45/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: William Grant & Sons Holdings Ltd (Dufftown, Spojené království) a William Grant & Sons Investments Ltd (Dufftown) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že se nejedná o protiprávní státní podporu, zrušil článek 1 rozhodnutí C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, a to v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že se jedná o protiprávní státní podporu, a zrušil povinnost uloženou Spojenému království zajistit navrácení údajné protiprávní státní podpory, kterou měly žalobkyně v této souvislosti obdržet (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je Spojenému království uložena povinnost zajistit navrácení údajné státní podpory, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC), pokud jde o režim neobchodních finančních zisků. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí jsou založeny na souboru zjevných pochybení. Konkrétně se Komise dopustila zjevného pochybení, pokud jde o pochopení daňového systému Spojeného království jako celku a cílů režimu CFC a pokud jde o specifický předmět daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a o vymezení způsobů úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako daňové osvobození, a tudíž jako zvýhodnění. V případě neobchodních finančních zisků je daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny režimem pro určení osoby povinné k dani a je součástí vymezení působnosti pravidel

CFC, a nikoli selektivním zvýhodněním. Komise neposkytla žádnou kvantitativní analýzu, která by prokazovala, že se jedná o zvýhodnění, a bez přesvědčivých důkazů o tom, že dané opatření vede ke zvýhodnění, nemůže napadené rozhodnutí obstát.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel CFC a nesprávně považovala pravidla CFC jako soubor pravidel odlišný od obecného systému korporáční daně Spojeného království. Komise nepochopila správně cíl pravidel CFC a pominula prostor pro uvážení náležející Spojenému království.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise ve své analýze státní podpory dopustila zjevných pochybení a použila nesprávná kritéria při posuzování otázky srovnatelnosti. Komise neuznala odlišnou úroveň rizika v souvislosti se základem daně ve Spojeném království v případě půjčování skupině podléhající dani ve Spojeném království a v případě půjčování skupině, která ve Spojeném království dani nepodléhá, a nelogicky dospěla k závěru, že vnitroskupinové půjčování je srovnatelné s půjčováním třetím subjektům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že i za předpokladu, že by předmětná opatření CFC představovala *prima facie* podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v napadeném rozhodnutí byl učiněn nesprávný závěr, že neexistuje odůvodnění, kterým by bylo možné obhájit slučitelnost těchto opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc nelogické a vnitřně rozporné, neboť Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněná v případech, kdy jediným důvodem pro uplatnění zdanění CFC podle alternativní úpravy obsažené v kapitole 5 uvedené části 9A by bylo kritérium „kapitálu vázaného na Spojené království“, neboť toto kritérium může být v praxi neúměrně obtížné uplatnit, přičemž Komise zároveň tvrdí, bez podání odpovídajícího odůvodnění, že uvedená kapitola 9 není nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí by vedlo k uplatnění zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5. Kritérium významných rozhodovacích funkcí je totiž v praxi neúměrně obtížné uplatnit, takže Komise měla shledat, že uvedená kapitola 9 je odůvodněná i v kontextu tohoto kritéria, a měla tedy učinit závěr, že se nejedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že pokud by bylo napadené rozhodnutí potvrzeno, jeho výkon prostřednictvím navrácení údajné státní podpory ze strany žalobkyně by porušoval základní zásady unijního práva, včetně svobody usazování a svobody poskytování služeb, přičemž je třeba mít na paměti, že v případě žalobkyně se příslušné CFC nacházejí v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že příkaz k zajištění navrácení podpory obsažený v napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepodala odpovídající odůvodnění k zásadním bodům napadeného rozhodnutí, jako je závěr, že zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5 by mohlo být uplatněno s použitím kritéria významných rozhodovacích funkcí bez obtíží či neúměrné zátěže.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu žádné správy, která požaduje, aby Komise zajistila ve svých správních postupech transparentnost a předvídatelnost a vydávala svá rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Není přiměřené, když vydání rozhodnutí o zahájení vyšetřování v projednávané věci trvalo Komisi déle než čtyři roky a když rozhodla déle než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2019 – BAE Systems v. Komise

(Věc T-773/19)

(2020/C 45/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BAE Systems plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: N. Gràcia Malfeito, advokátka, W. Leslie, Solicitor, a I. Lunneryd, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila právního omylu a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, když dospěla k závěru, že příslušným referenčním systémem jsou pravidla CFC a nikoli systém daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království. Konkrétně závěr Komise, že referenčním systémem jsou pravidla CFC ve Spojeném království, je v rozporu s judikaturou unijních soudů. Komise měla namísto toho dospět k závěru, že příslušným referenčním systémem je systém daně z příjmů právnických osob ve Spojeném království, jehož jsou pravidla CFC nedílnou a neoddělitelnou součástí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila právního omylu a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o cíle referenčního systému.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila právního omylu, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a neuvedla odůvodnění, když dospěla k závěru, že výjimka „Group Financing Exemption“ představuje selektivní odchylku od referenčního systému, a zejména že podniky, kterým plynou jiné druhy neobchodních finančních zisků, jsou ve srovnatelném právním a faktickém postavení s podniky, kterým plynou neobchodní finanční zisky ze způsobilých úvěrů. Komise totiž pochybila, když dospěla k závěru, že neobchodní finanční zisky z úvěrů mateřským společnostem a z krycích společností nepředstavují výrazné a podstatně vyšší riziko umělého vyvedení zisků než způsobilé úvěry. Dále Komise pochybila, když se zaměřila na legislativní techniku výjimky „Group Financing Exemption“ a nikoli na její účinky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila právního omylu, zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a neuvedla odůvodnění, když dospěla k závěru, že výjimka „Group Financing Exemption“ nebyla odůvodněna povahou ani obecnou strukturou daňových pravidel ve vztahu k testu významných rozhodovacích funkcí. Komise zejména pochybila tím, že dospěla k závěru, že administrativní zátěž spojená s použitím testu významných rozhodovacích funkcí neodůvodňuje výjimku „Group Financing Exemption“ a že výjimku „Group Financing Exemption“ nelze odůvodnit nutností dodržovat svobody zakotvené ve Smlouvě o fungování Evropské unie.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila právního omylu a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o existenci zvýhodnění, jak vyžaduje článek 107 SFEU. Posouzení Komise je založeno na nepodložených tvrzeních a ve skutečnosti Komise neprokázala, že existuje zvýhodnění, ale pouze uvedla, že za určitých okolností by zvýhodnění mohlo existovat.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – FA Sub 3 v. Komise

(Věc T-774/19)

(2020/C 45/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU nebo volného kapitálu podle článku 63 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že napadené opatření zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.

10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

(¹) Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

(²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Sheldon a Kingfisher International v. Komise

(Věc T-775/19)

(2020/C 45/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sheldon Holdings Ltd (Londýn, Spojené království) a Kingfisher International Holdings Ltd (Londýn) (zástupci: G. Motta a N. Baeten, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- i. zrušil v celém rozsahu rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- ii. podpůrně, zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 v rozsahu, v němž konstatuje, že oddíl 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] představuje protiprávní státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- iii. podpůrně, zrušil články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352;
- iv. každopádně uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise použila při své analýze selektivity chybný referenční systém. Z hlediska odpovídajícího referenčního systému není režim osvobození příjmů z financování v rámci skupiny (dále jen „napadené opatření“) výjimkou ani není selektivní.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise vyložila zásadně chybným způsobem povahu a primární cíl jí použitého referenčního systému a že nezohlednila všechny cíle uvedeného systému, což ji vedlo k použití neúplného a hypotetického referenčního systému.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise vyložila zásadně chybným způsobem roli napadené opatření, zjevně na nevhodném základě legislativní techniky. Správně vyložené napadené opatření není výjimkou z Komisí použitého referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Komise došla k nesprávnému závěru, že napadené opatření zavádí rozlišování mezi společnostmi nacházejícími se z pohledu cílů jí použitého referenčního systému ve srovnatelné situaci.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nerozpoznala, že napadené opatření nepředstavuje selektivní výhodu, jelikož vyplývá ze základních zásad a povahy referenčního systému použitého Komisí, a že představuje inherentní mechanismus nezbytný pro fungování a účinnost uvedeného systému.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí Komise přesahuje její pravomoci v oblasti státních podpor a porušuje daňovou suverenitu Spojeného království.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že vedením svého šetření ohledně napadeného opatření Komise porušila čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 6 nařízení (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾, jakož i povinnost řádné správy, která jí přísluší podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, která jí přísluší podle článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise neuznala, že oddíl 371ID zákona o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010 je zcela odůvodněný a nepředstavuje selektivní výhodu.
10. Desátý žalobní důvod vychází z toho, že nemělo dojít k vrácení podpory, jelikož na základě rozsudku vydaného ve věci C-196/04, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas ⁽²⁾, je toto vrácení zásahem do obecných zásad unijního práva týkajících se základní svobody usazování.
11. Jedenáctý žalobní důvod vychází z toho, že nemělo dojít k vrácení podpory, jelikož související příkazy Komise jsou stíženy překročením pravomoci a porušují obecné zásady unijního práva týkající se vrácení protiprávních státních podpor.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 12. září 2006, C-196/04, EU:C:2006:544.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – JIB Overseas v. Komise**(Věc T-776/19)**

(2020/C 45/50)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: JIB Overseas Holdings Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „7 % osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – RDI Reit v. Komise

(Věc T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: RDI Reit plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- určil, že se nejedná o protiprávní státní podporu, zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, a to v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že se jedná o protiprávní státní podporu, a zrušil povinnost uloženou Spojenému království zajistit navrácení údajné protiprávní státní podpory, kterou měla žalobkyně v této souvislosti obdržet (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),
- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je Spojenému království uložena povinnost zajistit, aby žalobkyně navrátila údajnou státní podporu, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC), pokud jde o režim neobchodních finančních zisků. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí jsou založeny na souboru zjevných pochybení. Konkrétně se Komise dopustila zjevného pochybení, pokud jde o pochopení daňového systému Spojeného království jako celku a cílů režimu CFC a pokud jde o specifický předmět daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a o vymezení způsobů úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako daňové osvobození, a tudíž jako zvýhodnění. V případě neobchodních finančních zisků je daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny režimem pro určení osoby povinné k dani a je součástí vymezení působnosti pravidel CFC, a nikoli selektivním zvýhodněním. Komise neposkytla žádnou kvantitativní analýzu, která by prokazovala, že se jedná o zvýhodnění, a bez přesvědčivých důkazů o tom, že dané opatření vede ke zvýhodnění, nemůže napadené rozhodnutí obstát.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel CFC a nesprávně považovala pravidla CFC jako soubor pravidel odlišný od obecného systému korporátní daně Spojeného království. Komise nepochopila správně cíl pravidel CFC a pominula prostor pro uvážení náležející Spojenému království.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise ve své analýze státní podpory dopustila zjevných pochybení a použila nesprávná kritéria při posuzování otázky srovnatelnosti. Komise neuznala odlišnou úroveň rizika v souvislosti se základem daně ve Spojeném království v případě půjčování skupině podléhající dani ve Spojeném království a v případě půjčování skupině, která ve Spojeném království dani nepodléhá, a nelogicky dospěla k závěru, že vnitroskupinové půjčování je srovnatelné s půjčováním třetím subjektům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že i za předpokladu, že by předmětná opatření CFC představovala *prima facie* podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v napadeném rozhodnutí byl učiněn nesprávný závěr, že neexistuje odůvodnění, kterým by bylo možné obhájit slučitelnost těchto opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc nelogické a vnitřně rozporné, neboť Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněná v případech, kdy jediným důvodem pro uplatnění zdanění CFC podle alternativní úpravy obsažené v kapitole 5 uvedené části 9A by bylo kritérium „kapitálu vázaného na Spojené království“, neboť toto kritérium může být v praxi neúměrně obtížné uplatnit, přičemž Komise zároveň tvrdí, bez podání odpovídajícího odůvodnění, že uvedená kapitola 9 není nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí by vedlo k uplatnění zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5. Kritérium významných rozhodovacích funkcí by vedlo k uplatnění zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5. Kritérium významných rozhodovacích funkcí je totiž v praxi neúměrně obtížné uplatnit, takže Komise měla shledat, že uvedená kapitola 9 je odůvodněná i v kontextu tohoto kritéria, a měla tedy učinit závěr, že se nejedná o státní podporu.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že pokud by bylo napadené rozhodnutí potvrzeno, jeho výkon prostřednictvím navrácení údajné státní podpory ze strany žalobkyně by porušoval základní zásady unijního práva, včetně svobody usazování a svobody poskytování služeb, přičemž je třeba mít na paměti, že v případě žalobkyně se příslušné CFC nacházejí v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že příkaz k zajištění navrácení podpory obsažený v napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepodala odpovídající odůvodnění k zásadním bodům napadeného rozhodnutí, jako je závěr, že zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5 by mohlo být uplatněno s použitím kritéria významných rozhodovacích funkcí bez obtíží či neúměrné zátěže.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu žádné správy, která požaduje, aby Komise zajistila ve svých správních postupech transparentnost a předvídatelnost a vydávala svá rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Není přiměřené, když vydání rozhodnutí o zahájení vyšetřování v projednávané věci trvalo Komisi déle než čtyři roky a když rozhodla déle než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Ashtead Financing v. Komise

(Věc T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ashtead Financing Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí C(2019) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One v. Komise**(Věc T-780/19)**

(2020/C 45/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Spojené království) a Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyn podle článku 49 SFEU nebo volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádná odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „7,5% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podporného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládají žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyň podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings v. Komise

(Věc T-781/19)

(2020/C 45/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Spojené království) and RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyň podle článku 49 SFEU; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.

10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládají žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyň podle článku 49 SFEU a volného pohybu kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 8. listopadu 2019 – St Schrader Holding Company UK v. Komise

(Věc T-782/19)

(2020/C 45/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že systém osvobození příjmů z financování v rámci skupiny („napadené opatření“) zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komisí, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládané zahraniční společnosti a poskytování jejich úvěrů společnostem ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – Royal Mail Investments v. Komise**(Věc T-783/19)**

(2020/C 45/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Royal Mail Investments Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností (Úř. věst. 2019, L 216, s. 1);
- podpůrně zrušil článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž porušuje svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když vyslovila závěr, že napadené opatření zakládá hospodářské zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a spadající do působnosti tohoto článku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení při identifikaci referenčního systému pro účely analýzy „selektivnosti“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně či neúplně identifikovala a nesprávně pochopila relevantní cíle jejího zvoleného referenčního systému.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když napadené opatření identifikovala jako opatření představující odchylku od jejího zvoleného referenčního systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech nesprávného právního posouzení či zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně kvalifikovala napadené opatření jako *prima facie* selektivní, přičemž nesprávně určila, že obnáší rozdílné zacházení s podniky nacházejícími se v právně i fakticky srovnatelné situaci.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, kdy při posuzování selektivnosti napadeného opatření vzala v úvahu směrnici Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, ačkoli tento předpis vstoupil v platnost až po skončení období, během kterého dle rozhodnutí Komise napadené opatření představovalo státní podporu.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí představuje zneužití pravomoci Komise, které je v rozporu s daňovou svrchovaností Spojeného království.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila v několika ohledech zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že tvrzená odchylka není odůvodněná ve vztahu ke zdanění neobchodních finančních zisků ze způsobilých úvěrových vztahů, které *prima facie* spadají pod článek 371EB („činnosti ve Spojeném království“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010]. V souvislosti s daňovým osvobozením v případě „způsobilých zdrojů“ a „zisků z odpovídajícího úroku“ je rozhodnutí Komise rovněž vadné v důsledku toho, že neuvedla žádné odůvodnění, pokud jde o jejich odůvodněnost či neodůvodněnost.

9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise jednala v rozporu s čl. 108 odst. 2 SFEU a článkem 6 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ^(?) a v rozporu s povinností řádné správy podle článku 41 Listiny základních práv. Konkrétně ve svém rozhodnutí o zahájení řízení neuvedla, že má pochybnosti ohledně odůvodněnosti „75% osvobození“ podle článku 371 ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010, aby se tak vyhnula praktickým obtížím s provedením analýzy významných rozhodovacích funkcí ve vztahu k vnitroskupinové úvěrové činnosti, kterážto analýza by zúčastněným stranám poskytla přiměřenou příležitost se k tomu vyjádřit; v průběhu svého vyšetřování si v tomto ohledu nevyžádala vyjádření zúčastněných stran a v napadeném rozhodnutí ponechala taková vyjádření, jež byla ve skutečnosti zúčastněnými stranami v tomto ohledu poskytnuta, bez povšimnutí. V důsledku toho je napadené rozhodnutí neplatné.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když rozhodla, že zdanění společnosti ze Spojeného království ze zisků zahraničních dceřiných společností „v rozsahu, v jakém je lze připsat domácím aktivům a činnostem“ neomezuje svobodu usazování a že sporné opatření není zapotřebí k zajištění souladu se svobodami zakotvenými ve Smlouvě.

Na podporu svého podpůrného návrhového žádání znějícího na zrušení článku 2 napadeného rozhodnutí předkládá žalobkyně následující žalobní důvod:

11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející z toho, že i kdyby (což je popíráno) sporné opatření představovalo režim státní podpory, dopustila se Komise nesprávného právního posouzení, když určila, že by navrácení podpory neporušovalo základní zásady unijního práva, a když nařídila navrácení bez ohledu na to, zda zřízení ovládaných zahraničních společností a poskytování jejich úvěrů společností ve skupině-nerezidentům ve skutečnosti obnášelo výkon svobody usazování nebo volný pohyb kapitálu. V projednávané věci by navrácení konkrétně porušilo svobodu usazování žalobkyně podle článku 49 SFEU a volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU. V rozsahu tohoto porušení musí být příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2019 – William Hill a William Hill Organization v. Komise

(Věc T-784/19)

(2020/C 45/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: William Hill plc (Londýn, Spojené království) a William Hill Organization Ltd (Londýn) (zástupci: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, advokát, a K. Desai, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že se nejedná o protiprávní státní podporu, zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí C(2019) 2526 final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, a to v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto, že se jedná o protiprávní státní podporu, a zrušil povinnost uloženou Spojenému království zajistit navrácení údajné protiprávní státní podpory, kterou měly žalobkyně v této souvislosti obdržet (články 2 a 3 napadeného rozhodnutí),

- podpůrně zrušil články 2 a 3 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž je Spojenému království uložena povinnost zajistit, aby žalobkyně navrátily údajnou státní podporu, a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně pochopila kontext, cíl a fungování pravidel Spojeného království týkajících se ovládaných zahraničních společností („Controlled Foreign Company“, CFC), pokud jde o režim neobchodních finančních zisků. Závěry Komise v napadeném rozhodnutí jsou založeny na souboru zjevných pochybení. Konkrétně se Komise dopustila zjevného pochybení, pokud jde o pochopení daňového systému Spojeného království jako celku a cílů režimu CFC a pokud jde o specifický předmět daňového osvobození příjmů z financování v rámci skupiny a o vymezení způsobilých úvěrových vztahů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně chápe daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny jako daňové osvobození, a tudíž jako zvýhodnění. V případě neobchodních finančních zisků je daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny režimem pro určení osoby povinné k dani a je součástí vymezení působnosti pravidel CFC, a nikoli selektivním zvýhodněním. Komise neposkytla žádnou kvantitativní analýzu, která by prokazovala, že se jedná o zvýhodnění, a bez přesvědčivých důkazů o tom, že dané opatření vede ke zvýhodnění, nemůže napadené rozhodnutí obstát.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně určila referenční systém pro posouzení účinků pravidel CFC a nesprávně považovala pravidla CFC jako soubor pravidel odlišný od obecného systému korporační daně Spojeného království. Komise nepochopila správně cíl pravidel CFC a pominula prostor pro uvážení náležející Spojenému království.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise ve své analýze státní podpory dopustila zjevných pochybení a použila nesprávná kritéria při posuzování otázky srovnatelnosti. Komise neuznala odlišnou úroveň rizika v souvislosti se základem daně ve Spojeném království v případě půjčování skupině podléhající dani ve Spojeném království a v případě půjčování skupině, která ve Spojeném království dani nepodléhá, a nelogicky dospěla k závěru, že vnitroskupinové půjčování je srovnatelné s půjčováním třetím subjektům.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že i za předpokladu, že by předmětná opatření CFC představovala *prima facie* podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, v napadeném rozhodnutí byl učiněn nesprávný závěr, že neexistuje odůvodnění, kterým by bylo možné obhájit slučitelnost těchto opatření s unijními pravidly státních podpor. Napadené rozhodnutí je navíc nelogické a vnitřně rozporné, neboť Komise správně uznala, že kapitola 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (mezinárodní a jiná ustanovení) z roku 2010] je odůvodněná v případech, kdy jediným důvodem pro uplatnění zdanění CFC podle alternativní úpravy obsažené v kapitole 5 uvedené části 9A by bylo kritérium „kapitálu vázaného na Spojené království“, neboť toto kritérium může být v praxi neúměrně obtížné uplatnit, přičemž Komise zároveň tvrdí, bez podání odpovídajícího odůvodnění, že uvedená kapitola 9 není nikdy odůvodněná v případech, kdy kritérium významných rozhodovacích funkcí by vedlo k uplatnění zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5. Kritérium významných rozhodovacích funkcí je totiž v praxi neúměrně obtížné uplatnit, takže Komise měla shledat, že uvedená kapitola 9 je odůvodněná i v kontextu tohoto kritéria, a měla tedy učinit závěr, že se jedná o státní podporu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že pokud by bylo napadené rozhodnutí potvrzeno, jeho výkon prostřednictvím navrácení údajné státní podpory ze strany žalobkyně by porušoval základní zásady unijního práva, včetně svobody usazování a svobody poskytování služeb, přičemž je třeba mít na paměti, že v případě žalobkyně se příslušné CFC nacházejí v jiných členských státech.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z toho, že příkaz k zajištění navrácení podpory obsažený v napadeném rozhodnutí je neopodstatněný a v rozporu se základními unijními zásadami.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepodala odpovídající odůvodnění k zásadním bodům napadeného rozhodnutí, jako je závěr, že zdanění CFC podle uvedené kapitoly 5 by mohlo být uplatněno s použitím kritéria významných rozhodovacích funkcí bez obtíží či neúměrné zátěže.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje rovněž zásadu žádné správy, která požaduje, aby Komise zajistila ve svých správních postupech transparentnost a předvídatelnost a vydávala svá rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Není přiměřené, když vydání rozhodnutí o zahájení vyšetřování v projednávané věci trvalo Komisi déle než čtyři roky a když rozhodla déle než šest let poté, co sporné opatření nabylo účinnosti.

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – Anglo American International. v. Komise**(Věc T-785/19)**

(2020/C 45/58)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Anglo American International Holdings Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: M. Anderson, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- v plném rozsahu zrušil rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2019 v části, v níž se týká žalobkyně,
- podpůrně, nařídil, aby při určování výše podpory, která má být vrácena, byly zohledněny ztráty, slevy na dani nebo osvobození, které již byly žalobkyni poskytnuty v okamžiku, kdy požádala o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, nebo které by ji byly poskytnuty, pokud by o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nepožádala, a to i když je uplatnění těchto ztrát, slev na dani nebo osvobození nyní již britským právem zakázáno, a to nezávisle na tom, zda jsou poskytovány automaticky,
- každopádně uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná neprokázala, že by osvobození příjmů z financování v rámci skupiny představovalo výhodu. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná neprokázala, že existuje výhoda v každém případě, kdy je žádáno o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny.
2. Druhý žalobní důvod vychází z absence zásahu ze strany státu nebo prostřednictvím státních prostředků. Komise neprokázala, že žádost o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezpochybnitelně vedla k poklesu daňové zátěže z korporátní daně ve Spojeném království.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby. Komise se dopustila pochybení tím, že i) definovala referenční režim příliš úzce jako pravidla stanovená v části 9 A daňového zákona z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) namísto obecnějšího režimu zdanění společností ve Spojeném království; ii) nepochopila, že kapitola 9 uvedená v části 9 A zákona není výjimkou z kapitoly 5 uvedeného zákona, a iii) odmítla připustit, že i když by musela být uvedena kapitola 9 chápána jako výjimka z kapitoly 5, je tato výjimka odůvodněná povahou nebo obecnou systematikou části 9 A.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny neovlivňuje obchod mezi členskými státy. Komise se dopustila nesprávného posouzení tím, že došla k závěru, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny je způsobilé ovlivnit rozhodnutí nadnárodních skupin ohledně umístění finančních funkcí skupiny a správního ústředí v rámci Unie.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nenarušuje ani nemůže narušit hospodářskou soutěž. Komise neprokázala, že by žádost o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny nezpochybnitelně vedla k poklesu daňové zátěže z korporátní daně ve Spojeném království.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že vrácení údajné podpory je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva. Žalobkyně tvrdí, že kritérium funkce SPF podle části 371EB uvedené v kapitole 5 je prosto právní jistoty, že Spojené království disponovalo prostorem pro posouzení při odstraňování této nejistoty a že žalovaná porušila svou povinnost provést úplnou analýzu všech relevantních prvků. Tím, že nařídila vrácení podpory, Komise porušila čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589⁽¹⁾, který vrácení podpory zakazuje, odporuje-li některé z obecných zásad unijního práva.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že selektivní výhoda by byla odstraněna a žádné vrácení by nebylo třeba, pokud by Spojené království zpětně rozšířilo osvobození příjmů z financování v rámci skupiny na půjčky na vstupu a na třetí strany. Komise nezohlednila, že přijetí takového opatření by odstranilo veškerou selektivní výhodu (za předpokladu, že zatím taková výhoda existuje) a že v takovém případě by neexistovala žádná protiprávní státní podpora, která by musela být podle unijního práva vrácena.
8. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že při stanovování výše podpory, která má být vrácena, musí být ztráty, slevy na dani nebo osvobození, které již byly žalobkyni poskytnuty (automaticky, na základě žádosti nebo na základě volby) v okamžiku, kdy požádala o osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, nebo které by ji byly v uvedeném okamžiku poskytnuty, pokud by o toto osvobození nepožádala, zohledněny, i když je uplatnění těchto ztrát, slev na dani nebo osvobození nyní britským právem zakázáno. Žalobkyně tvrdí, že se jedná o správný výklad bodu 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale že pokud by tomu tak nebylo, je dané rozhodnutí chybné, jelikož nezohlednění těchto ztrát, slev na dani nebo osvobození vede ke stanovení nadměrné výše podpory, což má za následek pokřivení vnitřního trhu.
9. Devátý žalobní důvod vychází z toho, že Komise nepodepřela své odůvodnění, pokud jde o osvobození způsobilých zdrojů a osvobození odpovídajících úroků, a neprovedla úplnou analýzu všech relevantních prvků. Komise nerozlišovala mezi třemi různými druhy osvobození podle uvedené kapitoly 9, které fungují nezávisle, a nepochopila, že osvobození způsobilých zdrojů a osvobození odpovídajících úroků nejsou ukazateli kritéria funkce SPF, a že existence osvobození odpovídajících úroků v uvedené kapitole 9 prokazuje, že se žalovaná dopustila pochybení tím, že definovala referenční režim příliš úzce jako pravidla stanovená v dané části 9 A namísto toho, aby zohlednila celý systém zdanění společností ve Spojeném království.

(¹) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – Simfer Jersey v. Komise

(Věc T-786/19)

(2020/C 45/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Simfer Jersey Ltd (Saint Helier, Jersey) (zástupci: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, advokáti, A. Stratakis a P. O’Gara, Solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2019/1352 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností, v rozsahu, v němž konstatuje, že údajné opatření podpory představuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a nařizuje její vrácení spolu s úroky, a to i od žalobkyně;
- podpůrně, zrušil články 2, 3 a 4 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nařizuje vrácení neslučitelné podpory spolu s úroky, a to i od žalobkyně;
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které v souvislosti s řízením vynaložila žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že konstatovala, že údajné opatření podpory představuje selektivní výhodu:
 - a) pro společnosti využívající 75 % osvobození pro nízkorizikové způsobilé úvěrové vztahy, protože Komise
 - nesprávně určila jako referenční systém režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti; a dopustila se nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že 75 % osvobození představuje odchylku od referenčního daňového systému z důvodu, že
 - (i) konstatování odchylky bylo chybně založeno na legislativní technice;
 - (ii) kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem režimu Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti; a
 - (iii) způsobilé a nezpůsobilé úvěrové vztahy se nenachází ve stejné právní a skutkové situaci a v každém případě se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že obdobně použila ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164⁽¹⁾, nebo z nich nepřímou vycházela;
 - se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když konstatovala, že 75 % osvobození není odůvodněno povahou a celkovou strukturou daňového systému stejně jako daňové osvobození příjmů z financování v rámci skupiny, které se uplatní na neobchodní finanční zisky, které spadají pod oddíl 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (capital investments from the UK) [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení) (kapitálové investice ze Spojeného království)].
 - b) pro společnosti využívající osvobození od daně pro odpovídající úrok a způsobilé zdroje, protože Komise
 - nesprávně určila jako referenční systém režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti a dopustila se nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že osvobození od daně pro odpovídající úrok a způsobilé zdroje představují odchylku od referenčního daňového systému z důvodu, že
 - (i) konstatování odchylky bylo chybně založeno na legislativní technice a kritérium významných rozhodovacích funkcí není hlavním kritériem pro režim Spojeného království pro ovládané zahraniční společnosti;
 - (ii) daňoví poplatníci, kteří mají nárok na osvobození od daně pro odpovídající úrok a způsobilé zdroje, se nenachází ve stejné právní a skutkové situaci jako daňoví poplatníci, kteří tento nárok nemají.
 - se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když konstatovala, že osvobození od daně pro odpovídající úrok a způsobilé zdroje nejsou odůvodněna povahou a celkovou strukturou daňového systému.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že neprokázala, že údajné opatření podpory by mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy a že hrozilo narušení hospodářské soutěže.
3. Třetí žalobní důvod předložený podřídně vycházející z tvrzení, že Komise porušila článek 49 SFEU tím, že údajné opatření podpory kvalifikovala jako neslučitelnou státní podporu, která není v rozporu se svobodou usazování zakotvenou v článku 49 SFEU.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila obecnou zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace tím, že zacházela s neobchodními finančními zisky ze způsobilých úvěrů stejně jako s neobchodními finančními zisky z nezpůsobilých úvěrů; a tím, že zacházela s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny rozdílně v závislosti na tom, zda neobchodní finanční zisky spadají pod oddíl 371 EB nebo pod oddíl 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)].
5. Pátý žalobní důvod předložený podpůrně vycházející z tvrzení, že i pokud by údajné opatření podpory spadalo do rozsahu působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, Komise porušila čl. 16 odst. 1 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ tím, že nařídila, aby příjemci údajného opatření podpory vrátili částky údajně neslučitelné podpory, protože takovéto navrácení je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, zejména se zásadou legitimního očekávání a zásadou právní jistoty.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 13. listopadu 2019 – The Sage Group a další v. Komise

(Věc T-787/19)

(2020/C 45/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Spojené království), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) a Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (zástupci: J. Lesar, Solicitor a K. Beal QC)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 2526 Final ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896, kterou poskytlo Spojené království v souvislosti s daňovým osvobozením příjmů z financování v rámci skupiny („Group Financing Exemption“) týkajícím se ovládaných zahraničních společností;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení při výběru referenčního rámce pro přezkum daňového režimu. Komise měla považovat za referenční rámec režim Spojeného království upravující daně z příjmů právnických osob, a ne jen samotný režim ovládaných zahraničních společností.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU nebo se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že zvolila nesprávný přístup při přezkumu režimu ovládaných zahraničních společností. Komise dospěla v bodech 124 až 126 napadeného rozhodnutí k nesprávnému závěru, že ustanovení kapitoly 9 části 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] představují odchylku od obecného zdanění podle kapitoly 5 tohoto zákona.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při použití čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že v bodech 127 až 151 napadeného rozhodnutí konstatovala, že kritérium selektivity bylo splněno tím, že s podniky, které se nachází ve skutkové a právně porovnatelné situaci, bylo zacházeno rozdílně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že 75 % osvobození od daně podle oddílu 371D Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daních z roku 2010 (mezinárodní a jiná ustanovení)] je odůvodněno obecnou povahou a celkovou strukturou daňového systému.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že daňové zatížení ovládaných zahraničních společností, které splňují podmínky pro osvobození od daně stanovené v kapitole 9, by bylo v rozporu se svobodou usazování, kterou žalobkyním zaručuje článek 49 SFEU.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že v souvislosti s 75 %, pokud jde o osvobození od daně a pevný poměr, došlo ke zjevně nesprávnému posouzení.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Komise není v souladu s obecnou právní zásadou unijního práva zákazu diskriminace a rovnosti.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když obdobně použila ustanovení směrnice Rady (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, která není *ratione temporis* použitelná.

⁽¹⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. 2016, L 193, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. listopadu 2019 – Moerenhout a další v. Komise

(Věc T-789/19)

(2020/C 45/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgie) a šest dalších žalobců (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise C(2019) 6390 final ze dne 4. září 2019, kterým se zamítá žádost o registraci evropské občanské iniciativy „Ensuring Common Commercial Policy conformity with EU Treaties and compliance with international law“ (Úř. věst. 2019, L 241, s. 12) se žalobci dovolávají čtyř žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv, jakož i čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. 2011, L 65, s. 1) v rozsahu, v němž Komise zkrátila návrh občanské iniciativy.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 211/2011 v rozsahu, v němž Komise nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení č. 211/2011 v rozsahu, v němž měla Komise za to, že akt zamýšlený návrhem občanské iniciativy mohl být přijat jen na základě článku 215 SFEU, zatímco uvedený akt zjevně spadal do společné obchodní politiky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení č. 211/2011 v rozsahu, v němž Komise ignorovala jiné právní základy, se kterými je návrh občanské iniciativy zjevně spojen, a to čl. 43 odst. 2 SFEU a článek 114 SFEU.

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2019 – Bennahmias v. Parlament**(Věc T-798/19)****(2020/C 45/62)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Francie) (zástupci: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux a M. Ganilsy, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 16. září 2019;
- zrušil výzvu k úhradě č. 2019-1599 nařizující vrácení 29 806 eur;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož odůvodnění generálního tajemníka Evropského parlamentu je nejednoznačné a jelikož neuvádí, v jakém rozsahu předložené písemnosti nepředstavují důkazy o provedené práci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení v napadeném rozhodnutí, jelikož skutečnosti zohledněné generálním tajemníkem Evropského parlamentu jsou nesprávné.

3. Třetí žalobní důvod vychází z obrácení důkazního břemene. Žalobce má v tomto ohledu za to, že mu nepřísluší předložit důkaz o práci provedené jeho parlamentním asistentem, nýbrž že Parlamentu přísluší prokázat opak.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž částka, která je po žalobci požadována, vychází z předpokladu, že parlamentní asistent pro žalobce nikdy nepracoval.

Žaloba podaná dne 18. listopadu 2019 – Bennahmias v. Parlament

(Věc T-799/19)

(2020/C 45/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Francie) (zástupci: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux a M. Ganilsy, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 16. září 2019;
- zrušil výzvu k úhradě č. 2019-1598 nařizující vrácení 15 105 eur;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož odůvodnění generálního tajemníka Evropského parlamentu je nejednoznačné a jelikož neuvádí, v jakém rozsahu předložené písemnosti nepředstavují důkazy o provedené práci.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení v napadeném rozhodnutí, jelikož skutečnosti zohledněné generálním tajemníkem Evropského parlamentu jsou nesprávné.
 3. Třetí žalobní důvod vychází z obrácení důkazního břemene. Žalobce má v tomto ohledu za to, že mu nepřísluší předložit důkaz o práci provedené jeho parlamentním asistentem, nýbrž že Parlamentu přísluší prokázat opak.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž částka, která je po žalobci požadována, vychází z předpokladu, že parlamentní asistent pro žalobce nikdy nepracoval.
-

Žaloba podaná dne 20. listopadu 2019 – Austria Tabak v. EUIPO - Mignot & De Block (AIR)**(Věc T-800/19)**

(2020/C 45/64)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Austria Tabak GmbH (Viedeň, Rakousko) (zástupci: J. Gracia Albero a R. Ahijón Lana, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Nizozemsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitel sporné ochranné známky:* Žalobkyně před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie AIR – Ochranná známka Evropské unie č. 2 309 110*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. září 2019, ve věci R 1665/2018-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vzniklých v řízení před námitkovým oddělením a čtvrtým odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 58 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 18 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – Kisscolor Living v. EUIPO - Teoxane (KISS COLOR)**(Věc T-802/19)**

(2020/C 45/65)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Německo) (zástupce: T. Büttner, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Teoxane SA (Ženeva, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie KISS COLOR v bílé a červené barvě – Přihláška č. 16 396 996

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. září 2019, ve věci R 2167/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2019 – etc-gaming a Casino-Equipment v. Komise

(Věc T-803/19)

(2020/C 45/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: etc-gaming GmbH (Vídeň, Rakousko) a Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Vídeň) (zástupce: A. Schuster, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, náhradu škody ve výši 110 836 927,73 eur, kterou protiprávně a svým zaviněním způsobila na majetku žalobkyň, z důvodu, že nevytvořila požadovaný prostředek nápravy ve smyslu čl. 6 odst. 1 a článku 13 EÚLP a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“);
- podpůrně uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, co do podstaty náhradu škody, kterou protiprávně a svým zaviněním způsobila na majetku žalobkyň, z důvodu, že nevytvořila požadovaný prostředek nápravy ve smyslu čl. 6 odst. 1 a článku 13 EÚLP a článku 47 Listiny;
- uložil Evropské unii, zastoupené Evropskou komisí, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně následující žalobní důvod.

Evropská unie protiprávně a svým zaviněním způsobila žalobkyním škodu ve výši nejméně 110 836 927,73 eur tím, že neprovedla požadavky EÚLP a Listiny k vytvoření účinného prostředku nápravy. Tato škoda spočívá v tom, že žalobkyně z důvodu neexistujícího prostředku nápravy, který by umožnil přezkum nepředložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru ze strany vnitrostátních soudů, které mají odpovídající povinnost tak učinit, neměly právní možnost zajistit účinné použití unijního práva a tím prosadit z důvodu nadřazenosti unijního práva nepoužitelnost vnitrostátních daňových ustanovení zákona o hazardních hrách, která vedou k daňovým povinnostem ve výši několikanásobku obratu dosaženého během stejného období.

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management v. EUIPO - Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(Věc T-810/19)

(2020/C 45/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsbury, Ohio, Spojené státy) (zástupce: J. Dickerson, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (I-wu, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie BODYSECRETS – Ochranná známka Evropské unie č. 13 921 978

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2019, ve věci R 2422/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- povolil prohlášení neplatnosti zápisu ochranné známky EU č. 13 921 978;
- uložil majiteli náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2019 – Totalizator Sportowy v. EUIPO - Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Věc T-820/19)

(2020/C 45/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Varšava, Polsko) (zástupkyně: B. Matusiewicz-Kulig, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie LOTTOLAND – Ochranná známka Evropské unie č. 11 369 981

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. října 2019, ve věci R 97/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil sporné rozhodnutí v části, v níže zůstává ochranná známka Evropské unie 11 369 981 LOTTOLAND platná pro všechny služby, pro které byla sporná ochranná známka Evropské unie zapsána ve třídě 42;
- změnil napadené rozhodnutí tak, že prohlásí ochrannou známku Evropské unie 11 369 981 LOTTOLAND za neplatnou v celém rozsahu včetně služeb, pro které bylo sporné rozhodnutí zapsáno ve třídě 42;

podpůrně

— vrátil věc EUIPO;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 60 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 5 nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci 2018/625 ze dne 5. března 2018, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie a zrušuje nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/1430.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2019 – Tazzetti v. Komise**(Věc T-825/19)**

(2020/C 45/69)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Tazzetti SpA (Volpiano, Itálie) (zástupci: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 27. září 2019 ARES (2019) 6014426 určené žalobkyni, rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 27. září 2019 ARES (2019) 6024220 určené žalobkyni, rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 30. září 2019 ARES (2019) 6048224 určené společnosti Tazzetti SA, rozhodnutí (sdělení) ARES (2019) 6871575 určené společnosti Tazzetti SpA, jakož i následně přijaté akty, a případně po rozhodnutí o protiprávnosti prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/661 ze dne 25. dubna 2019 o zajištění bezproblémového fungování elektronického rejstříku kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh (Úř. věst. L 112, ze dne 26. dubna 2019, s. 11) ve smyslu článku 277 SFEU, a zejména jeho článku 7, prohlásil jeho nepoužitelnost, a v důsledku toho zrušil výše uvedená rozhodnutí, která provádějí toto nařízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 16 odst. 1, 3 a 5, článku 17 a příloh V a VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 (Úř. věst. 2014, L 150, s. 195), z porušení článku 291 SFEU a pojmu „prováděcí opatření“, ze zneužití pravomoci v projednávacím případě, z porušení článku 296 SFEU a povinnosti uvést odůvodnění, jakož i z porušení zásady proporcionality.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 7 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/661 ze dne 25. dubna 2019 o zajištění bezproblémového fungování elektronického rejstříku kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh (Úř. věst. 2019, L 112, s. 11), článků 15 a 16 nařízení (EU) 517/2014 ze dne 16. dubna 2014, a z toho vyplývající nepoužitelnosti tohoto nařízení.
- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že uvedený článek 7 v rozsahu, v němž umožňuje nepřidělit zavedenému provozovateli ovládanému jediným deklarantem kvóty vypočítané na základě vlastních referenčních hodnot, čili přiděluje tyto kvóty výhradně jedinému deklarantovi, který má stejného skutečného majitele jako první zavedený provozovatel, porušuje články 15 a 16 nařízení (EU) 517/2014.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních zásad právního řádu Unie v oblasti vlastnictví a práva na hospodářskou iniciativu, článku 6 SEU ve vztahu k článkům 6, 16, 17 Listiny základních práv Evropské unie, článku 1 dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i článku 11 SFEU. Uvádí se rovněž zneužití pravomoci.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že rozhodnutí Komise tím, že bezdůvodně zbavují dceřinou společnost žalobkyně kvót pro částečně fluorované uhlovodíky, na jejichž přidělení by dceřiná společnost měla nárok na základě svých referenčních hodnot, porušují základní práva žalobkyně. Pokud má právní úprava prováděcího nařízení omezovat či znemožňovat přidělování kvót novým účastníkům, kteří dříve nepůsobili na trhu, způsob, jakým Komise tuto právní úpravu aplikovala na dceřinou společnost žalobkyně (a tedy samotnou žalobkyni) je stížen zneužitím pravomoci. Uvedené vady a důvody se vztahují také na případ, kdy se kvóty náležející dceřiné společnosti žalobkyně považují za přidělené žalobkyni jako jedinému deklarantovi.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality a povinnosti uvést odůvodnění s odkazem na tuto zásadu.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že použití článku 7 prováděcího nařízení 2019/661 jde nad rámec toho, co je požadováno a nezbytné pro dosažení cílů právní úpravy zaměřených na lepší a efektivnější využívání elektronického rejstříku. Uvedené vady a důvody se vztahují také na případ, kdy se kvóty náležející dceřiné společnosti žalobkyně považují za přidělené žalobkyni jako jedinému deklarantovi: v tomto případě se zásah rozhodnutí do obchodní organizace skupiny, za níž je žalobkyně odpovědná, vedle ekonomických důsledků i s rozpočtovými a daňovými důsledky, v žádném případě nejví odůvodněný a přiměřený s ohledem na cíle sledované právní úpravou.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 49 a následujících a článku 63 a následujících SFEU.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že v důsledku újmy, která byla způsobena činností žalobkyně odepřením kvót její dceřiné společnosti, třebaže jsou přiděleny jí samé, byly porušeny základní svobody vnitřního trhu, jako je svoboda usazování a volný pohyb kapitálu, jelikož žalobkyně je společností založenou podle italského práva, která využila práva usazování a volného pohybu kapitálu zaručených právem Evropské unie, aby nabyla společnost založenou podle španělského práva za účelem výkonu části své obchodní činnosti na tomto trhu.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení zásad legitimního očekávání, právní jistoty a zákazu zpětné účinnosti norem, které zakotvují individuální práva.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že má právo organizovat vlastní podnikatelskou činnost a činnosti skupiny podniků, které ovládá, na základě přiměřených předpovědí ziskovosti, které vyplývají z očekávání kvót vytvářených na základě referenčních hodnot (také jeho španělské dceřiné společnosti). Rozhodnutí nepřidělit kvóty společnosti Tazzetti SA porušuje tyto zásady a povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU, jelikož chybí jakékoli vysvětlení volby provedené Komisí a jakýkoliv předpoklad vyvážení zájmů. K újmě dochází stejně v případě, že kvóty její španělské dceřiné společnosti jsou přiděleny žalobkyni jako jedinému deklarantovi.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že v důsledku napadených rozhodnutí se společnost Tazzetti SA nachází v situaci, která se neliší od situace, která je vyhrazena pro nové subjekty na trhu, třebaže dceřiná společnost Tazzetti SA je stejně jako žalobkyně zavedeným provozovatelem s dlouhodobou přítomností na trhu.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2019 – Tazzetti v. Komise**(Věc T-826/19)**

(2020/C 45/70)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Tazzetti, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- po rozhodnutí o protiprávnosti napadených rozhodnutí a případně nepoužitelnosti prováděcího nařízení (EU) 2019/661, a zejména jeho článku 7, prohlásil tato rozhodnutí za neplatná;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba zní na zrušení rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 30. září 2019 ARES (2019) 6048224 určeného žalobkyni, rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 27. září 2019 ARES (2019) 6014426 určeného společnosti Tazzetti S.p.A., rozhodnutí (sdělení) Evropské komise ze dne 27. září 2019 ARES (2019) 6024220 určeného společnosti Tazzetti S.p.A., jakož i následných přijatých aktů, a případně po rozhodnutí o protiprávnosti prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/661 ze dne 25. dubna 2019 o zajištění bezproblémového fungování elektronického rejstříku kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh (Úř. věst. L 112, ze dne 26. dubna 2019, s. 11) ve smyslu článku 277 SFEU, a zejména jeho článku 7, na prohlášení jeho nepoužitelnosti, a v důsledku toho na zrušení výše uvedených rozhodnutí, která provádějí toto nařízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům, které byly uplatněny ve věci T-825/19, Tazzetti v. Komise.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2019 – Grammer v. EUIPO (vyobrazení geometrické figury)**(Věc T-833/19)**

(2020/C 45/71)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Grammer AG (Amberg, Německo) (zástupci: J. Bühling a D. Graetsch, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (vyobrazení geometrické figury) – Přihláška č. 15 389 621

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. září 2019, ve věci R 1478/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2019 – e*Message Wireless Information Services v. EUIPO - Apple (e*message)

(Věc T-834/19)

(2020/C 45/72)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: e*Message Wireless Information Services GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: A. Hotz, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie e*message v barvách žluto-oranžové a černé – Přihláška č. 1 548 619

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. září 2019, ve věci R 2454/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení EUIPO č. 13 800 C ze dne 25. října 2018;
- zamítl návrh na zrušení ochranné známky Evropské unie č. 1 548 619 ze dne 22. září 2016;
- uložil EUIPO a vedlejší účastnici řízení, pokud vstoupí do řízení, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s článkem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a čl. 2 první věty SEU ve spojení s čl. 1 odst. 2 SFEU (zásada právního státu a výhrada zmocnění v zákoně);
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 z důvodu právně nesprávného použití současného výkladu čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 na datum podání přihlášky napadené ochranné známky a z důvodu chybějících zjištění týkajících se výkladu čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady (ES) 207/2009 v době podání přihlášky;
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 64 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 z důvodu chybějících skutkových zjištění týkajících se vnímání veřejnosti v době podání přihlášky a nižších požadavků kladených na prokázání a konstatování absolutní překážky ochrany v době podání přihlášky v rámci řízení o zápisu, které proběhlo před dlouhou dobou;
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 z důvodu nesprávného posouzení obrazových prvků napadené ochranné známky Evropské unie a chybějících skutkových zjištění týkajících se doby, kdy byla přihláška podána;
- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 z důvodu nesprávného posouzení rozlišovací způsobilosti a chybějících skutkových zjištění týkajících se doby, kdy byla přihláška podána;
- Porušení článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, článku 1 prvního dodatkového protokolu k EÚLP ve spojení s čl. 6 odst. 1 až 3 SEU a čl. 2 odst. 1 SFEU, jakož i obecné právní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty (čl. 2 první věta SEU) z důvodu chybného zrušení správního aktu, který byl vydán v souladu s právem a přiznával práva;
- Porušení článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, článku 1 prvního dodatkového protokolu k EÚLP ve spojení s čl. 6 odst. 1 až 3 SEU a čl. 2 odst. 1 SFEU, jakož i obecné právní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty (čl. 2 první věta SEU) z důvodu chybného zpětvzetí správního aktu, který byl vydán v souladu s právem a přiznával práva.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Première Vision v. EUIPO - Vente Privee.com (PV)**(Věc T-836/19)**

(2020/C 45/73)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Première Vision (Lyon, Francie) (zástupkyně: C. Champagner Katz, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Vente-Privee.com SA (Paříž, Francie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie PV – Přihláška č. 13 999 578*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2019, ve věci R 2125/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a případně protistraně náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení na rozvod tekutin)

(Věc T-838/19)

(2020/C 45/74)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené státy) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Tinnus Enterprises

Sporný průmyslový vzor: (Průmyslový) vzor EU č. 1 431 829-0006

Napadené rozhodnutí: Předběžné rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. září 2019, ve věci R 1005/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí o pozastavení řízení před odvolacím senátem a rozhodl o jeho pokračování;
- spojil tuto věc projednávanou Tribunálem s věcmi projednávanými Tribunálem v řízeních R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3, zahájenými na návrh společnosti Koopman International současně s podáním této žaloby;
- uložil společnosti Tinnus Enterprises náhradu nákladů řízení vynaložených společností Koopman International.

Dovolávané žalobní důvody

- odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „právní jistoty“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „hospodárnosti řízení“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „řádné správy“;
 - odvolací senát nesprávně poměřil zájmy všech účastníků řízení.
-

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)**(Věc T-839/19)**

(2020/C 45/75)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené státy) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Tinnus Enterprises

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Evropské unie č. 1 431 829-0002

Napadené rozhodnutí: Prozatímní rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. září 2019 ve věci R 1006/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, kterým bylo přerušeno odvolací řízení před odvolacím senátem, a rozhodl, že uvedené řízení před odvolacím senátem má pokračovat;
- spojil tuto věc projednávanou před Tribunálem s věcmi R 1008/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3, ve kterých Koopman International zahájila řízení před Tribunálem současně s touto žalobou;
- uložil Tinnus Enterprises náhradu nákladů řízení vynaložených Koopman International.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „právní jistoty“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „hospodárnosti řízení“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „řádné správy“;
 - odvolací senát nesprávně poměřil zájmy všech účastníků řízení.
-

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)**(Věc T-840/19)**

(2020/C 45/76)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené státy) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Tinnus Enterprises

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Evropské unie č. 1431 829-0005

Napadené rozhodnutí: Prozatímní rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. září 2019 ve věci R 1008/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, kterým bylo přerušeno odvolací řízení před odvolacím senátem, a rozhodl, že uvedené řízení před odvolacím senátem má pokračovat;
- spojil tuto věc projednávanou před Tribunálem s věcmi R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3, ve kterých Koopman International zahájila řízení před Tribunálem současně s touto žalobou;
- uložil Tinnus Enterprises náhradu nákladů řízení vynaložených Koopman International.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „právní jistoty“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „hospodárnosti řízení“;
 - odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „řádné správy“;
 - odvolací senát nesprávně poměřil zájmy všech účastníků řízení.
-

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)**(Věc T-841/19)**

(2020/C 45/77)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené státy) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporného (průmyslového) vzoru: Tinnus Enterprises

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Evropské unie č. 1 431 829-0008

Napadené rozhodnutí: Prozatímní rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. září 2019 ve věci R 1009/2018-3

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, kterým bylo přerušeno odvolací řízení před odvolacím senátem, a rozhodl, že uvedené řízení před odvolacím senátem má pokračovat;
- spojil tuto věc projednávanou před Tribunálem s věcmi R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 a R 1010/2018-3, ve kterých Koopman International zahájila řízení před Tribunálem současně s touto žalobou;
- uložil Tinnus Enterprises náhradu nákladů řízení vynaložených Koopman International.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „právní jistoty“;
- odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „hospodárnosti řízení“;
- odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „řádné správy“;
- odvolací senát nesprávně poměřil zájmy všech účastníků řízení.

Žaloba podaná dne 10. prosince 2019 – Koopman International v. EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (Zařízení pro rozvod tekutin)**(Věc T-842/19)**

(2020/C 45/78)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Koopman International BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: B. van Werven, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené státy) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španělsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporného (průmyslového) vzoru:* Tinnus Enterprises*Sporný (průmyslový) vzor:* (Průmyslový) vzor Evropské unie č. 1431 829-0007*Napadené rozhodnutí:* Prozatímní rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. září 2019 ve věci R 1010/2018-3**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí, kterým bylo přerušeno odvolací řízení před odvolacím senátem, a rozhodl, že uvedené řízení před odvolacím senátem má pokračovat;
- spojil tuto věc projednávanou před Tribunálem s věcmi R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 and R 1009/2018-3, ve kterých Koopman International zahájila řízení před Tribunálem současně s touto žalobou;
- uložil Tinnus Enterprises náhradu nákladů řízení vynaložených Koopman International.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „právní jistoty“;
- odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „hospodárnosti řízení“;
- odvolací senát nesprávně posoudil a uplatnil kritérium „řádné správy“;
- odvolací senát nesprávně poměřil zájmy všech účastníků řízení.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2019 – Correia v. EHSV**(Věc T-843/19)**

(2020/C 45/79)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgie) (zástupkyně: L. Levi a M. Vandebussche, advokátky)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho:
 - zrušil rozhodnutí přijaté neznámého dne, o kterém se žalobkyně dozvěděla dne 12. dubna 2019, nepovýšit ji nebo ji nepřeradit do jiné platové třídy v roce 2019;
 - nařídil náhradu nemajetkové újmy vyčíslené *ex aequo et bono* na částku 2 000 eur;
 - uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení procesních záruk podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a z porušení zásady zákazu diskriminace. Žalobkyně tvrdí, že způsob, jakým Evropský hospodářský a sociální výbor přijímá rozhodnutí o povýšení a přearažení dočasných zaměstnanců v sekretariátech skupin do jiných platových tříd, a obzvláště v sekretariátu skupiny I porušuje procesní záruky zakotvené v článku 41 Listiny základních práv. Je tomu tak zejména v případech rozhodnutí o nepovýšení/nepřearažení žalobkyně pro rok 2019 a jiné hodnocené roky. V tomto rozhodnutí totiž především není uvedeno žádné odůvodnění. Dále žádný text, žádné obecné rozhodnutí či sdělení žalobkyni, nebo obecněji dočasným zaměstnancům ve skupinách, či ve skupině I, neuvádí kritéria, která jsou přijata a používána pro určení těch dočasných zaměstnanců, kteří budou povýšeni nebo přearaženi. Neexistence kritérií, záruk rovného zacházení, informování a odůvodnění je tím více v rozporu s požadavky podle článku 41 Listiny základních práv, že služební postup některých ze zaměstnanců v sekretariátech, a obzvláště v sekretariátu skupiny I je velice rychlý a jiných velice pomalý, podobně jako v případě žalobkyně.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty. Žalobkyně tvrdí, že i když má Evropský hospodářský a sociální výbor posuzovací pravomoc ke stanovení kritérií a prováděcích pravidel článku 10 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, tato kritéria a prováděcí pravidla musí zaručovat určitý stupeň předvídatelnosti požadovaný unijním právem, a zejména dodržovat zásadu právní jistoty. Tomu přitom tak není, pokud neexistují kritéria, která by dočasným zaměstnancům umožňovala vědět, jak a za jakých podmínek dochází k povýšení nebo přeřazení do jiné platové třídy uzavřením dodatku k pracovní smlouvě.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Podle žalobkyně vede zkoumání jejích hodnotících zpráv od jejího posledního povýšení v roce 2016 k závěru, že rozhodnutí nepovýšit ji v roce 2019 je stíženo zjevně nesprávným posouzením.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí. Žalobkyně je toho názoru, že při rozhodování orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv o tom, kteří zaměstnanci budou povýšeni nebo přeřazení do jiných platových tříd, nebyly zohledněny její zájmy.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2019 – Apologistics v. EUIPO - Peikert (discount-apotheke.de)

(Věc T-844/19)

(2020/C 45/80)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Německo) (zástupce: H. Hug, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Franz Michael Peikert (Offenbach, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie discount-apotheke.de ve světle zelené, tmavě zelené a bílé barvě – Přihláška č. 14 678 007

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2019, ve věci R 2309/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 5. října 2018;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2019 – X-cen-tek v. EUIPO - Altenloh, Brinck & Co. (PAX)**(Věc T-847/19)**

(2020/C 45/81)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Německo) (zástupce: H. Hillers, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie PAX – Přihláška č. 16 487 803

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. září 2019, ve věci R 2324/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2019 – easyCosmetic Swiss v. EUIPO - U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(Věc T-858/19)

(2020/C 45/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Švýcarsko) (zástupci: D. Terheggen a S. E. Sullivan, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie easycosmetic - Ochranná známka Evropské unie č. 1 3 801 675

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. října 2019, ve věci R 973/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Porušení čl. 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS